

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ)

วันจันทร์ที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๗

อ.พ. ๑๐/๒๕๕๗

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา

ตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓๖ ได้มีเจตนารมณ์ให้สถานศึกษาของรัฐที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมายดังกล่าวในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม ในสมัยที่พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรีได้มีการเสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. รวม ๓ ฉบับ คือ เสนอโดยคณะรัฐมนตรี จำนวน ๑ ฉบับ และเสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก ๒ ฉบับ เพื่อให้รัฐสภาพิจารณา โดยร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ **มีเหตุผลสำคัญคือ เป็นการรวมสถานศึกษาบางแห่งและบางส่วนของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนครพนม มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม** เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ และให้เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาในแถบภูมิภาคอินโดจีน เพื่อเป็นแหล่งประสานการเรียนรู้กับประเทศต่าง ๆ

โดยร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ฉบับที่คณะรัฐมนตรีเสนอ มีหลักการและเหตุผล ดังนี้

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระ สามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งและบางส่วนของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนครพนม มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพมีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องจริยธรรมและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย บัณฑิต บุคคล และกลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม สืบสานและสร้างภูมิปัญญาให้

เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย

นครพนม พ.ศ. แบ่งออกเป็น ๖ หมวด ๖๓ มาตรา โดยมีสาระสำคัญ สรุปได้ดังนี้

การจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัย ได้ให้

รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม วิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม โดยมหาวิทยาลัยดังกล่าวมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หมวดที่ ๑ บททั่วไป ได้มีการ

กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยโดยให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง ให้การศึกษา และส่งเสริมงานวิจัย เพื่อสร้างและพัฒนาองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญา เพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม การกีฬา สืบสานและสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับ

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม

มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ

ออกเป็น สำนักงานอธิการบดี คณะ สถาบัน สำนัก วิทยาลัย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะให้เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้ การแบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยดังกล่าวก็เพื่อให้มหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ **โดยมหาวิทยาลัยมีรายได้มาจากหลายส่วนด้วยกัน คือ**

- (๑) เงินจากงบประมาณแผ่นดิน
- (๒) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๓) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแล หรือใช้ประโยชน์

(๕) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับ เพื่อใช้ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

- (๖) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

หมวด ๒ การดำเนินการ

ในการดำเนินการของมหาวิทยาลัย **กำหนดให้มีสภามหาวิทยาลัย** ซึ่งมีองค์ประกอบดังนี้

- (๑) นายกสภามหาวิทยาลัยซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี และประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครพนม จำนวนสองคน

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยและมีใช้ผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตาม มาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๕) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญาและประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔

(๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และ ศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์ เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการ ตามมาตรา ๘

(๑๐) ติดตามและประเมินผลการ ดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๑๑) วางระเบียบและออกข้อบังคับ ต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้ และผลประโยชน์จาก ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจาก เงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น ในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติ การอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ สภามหาวิทยาลัย

(๑๔) พิจารณาและให้ความเห็นชอบ ในเรื่องเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่ อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้ อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ใน อำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการ ของมหาวิทยาลัยที่มีได้รับระบุให้เป็นหน้าที่ของ ผู้ใดโดยเฉพาะ

นอกจากนี้ ภายในมหาวิทยาลัยยังมี **คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของ ชุมชนในท้องถิ่น** ซึ่งมีหน้าที่หลักคือ เสนอ นโยบาย แผนและเป้าหมายการดำเนินการต่อ

สภามหาวิทยาลัย ให้คำปรึกษาและ ข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัด การศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อสนองต่อ ความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของ ชุมชนให้เข้มแข็ง และ**ให้มีสภาวิชาการซึ่ง ประกอบด้วย ประธานสภาวิชาการและ กรรมการสภาวิชาการซึ่งมาจากคณาจารย์ ของมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมี อำนาจหน้าที่ที่สำคัญ คือ** เสนอแนะการ พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและ วิชาชีพชั้นสูงต่อสภามหาวิทยาลัย เสนอ ความเห็นให้คำปรึกษาด้านวิชาการ รวมถึง การเสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การ รวมและการยกเลิกสาขาของมหาวิทยาลัยต่อ สภามหาวิทยาลัย และในการหาแนวทาง ร่วมกัน เพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ จึงกำหนดให้มี สภาคณาจารย์และข้าราชการทำหน้าที่ดังกล่าว ทั้งนี้ ในการดำเนินการภายในมหาวิทยาลัย นครพนม **ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็น ผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย**

หมวด ๓ ตำแหน่งทางวิชาการ

คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมี ตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณา โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภา มหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้ง และถอดถอนคณาจารย์ประจำให้เป็นไปตาม

กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

นอกจากคณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย ทั้ง ๔ ตำแหน่งนั้น มหาวิทยาลัยอาจมี **ศาสตราจารย์พิเศษ** ซึ่งจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย จากผู้ที่มีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และ**ศาสตราจารย์เกียรติคุณ** ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ที่มีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีควมผิด ศาสตราจารย์เกียรติคุณนี้จะได้รับการแต่งตั้งโดยสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ ในการแต่งตั้ง ศาสตราจารย์พิเศษและศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

หมวด ๔ ปฏิญญาและเครื่องหมาย วิทยฐานะ

กำหนดให้ปฏิญญามี ๓ ชั้น คือ ปฏิญญาเอก ปฏิญญาโท และปฏิญญาตรี โดยเรียกว่า ดุษฎีบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ด. มหาบัณฑิต ใช้อักษรย่อ ม. และบัณฑิต ใช้อักษรย่อ บ. ตามลำดับ ซึ่งมหาวิทยาลัย นครพนมมีอำนาจให้ปฏิญญาในสาขาวิชาที่มีการสอนในมหาวิทยาลัย ซึ่งการกำหนดให้สาขาวิชาใดมีปฏิญญาชั้นใด และจะใช้อักษรย่อสำหรับสาขาวิชานั้นอย่างไร ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ได้กำหนดบทลงโทษสำหรับผู้กระทำ ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ๒ ประการ คือ

๑. กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหก เดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับแก่ผู้ใช้ครุยวิทยฐานะ เข้มวิทยฐานะ

ครุยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใด ที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตร บัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมี ตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ แต่ได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น

๒. กำหนดระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือ ทั้งจำทั้งปรับ แก่ผู้กระทำอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบ ซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของ มหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด ๆ หรือทำ ด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือ สัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่ง ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ มหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของ มหาวิทยาลัยที่วัดตุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืน มาตรา ๕๓ วรรคสอง

ถ้าผู้กระทำความผิดฐานปลอมหรือทำ เลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ ของมหาวิทยาลัย หรือส่วนราชการของ มหาวิทยาลัยและได้นำตราเครื่องหมายหรือ สัญลักษณ์ปลอมหรือเลียนแบบนั้นมาใช้ด้วย ให้ลงโทษฐานใช้ตรา เครื่องหมายหรือ สัญลักษณ์ปลอมหรือซึ่งทำเลียนแบบแต่เพียง กระทั่งเดียว

ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้

บทเฉพาะกาล

ในระหว่างที่มหาวิทยาลัยนครพนมได้จัดตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังไม่มีความพร้อมได้กำหนดให้มีบทเฉพาะกาลขึ้นไปพลางก่อนเพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยสามารถดำเนินการได้ ซึ่งพอสรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. การโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน และบุคลากรให้แก่มหาวิทยาลัยนครพนม

ให้ออนบรรดากิจการ ทรัพย์สินงบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม วิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิค นครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยนครพนม

ให้ออนอาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า และอาคารศาลาประชาคมอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนมมาเป็นของมหาวิทยาลัยนครพนม

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปเป็นของมหาวิทยาลัยนครพนมเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์

เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

๒. การรักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดี

ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาราชการในตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

๓. กำหนดการดำรงตำแหน่งผู้บังคับบัญชาภายในมหาวิทยาลัย

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการและวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในของคณะ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ และวิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมาย

ว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำรงตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ได้รวบรวมข้อมูลด้านต่าง ๆ ในกระบวนการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎร ได้ลงมติเห็นชอบแล้ว ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีเนื้อหาแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมา สรุปสาระสำคัญ ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

เอกสารประกอบการพิจารณานี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการของวงงานวุฒิสภา โดยมุ่งเน้นสาระประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภา ในโอกาสต่อไป

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
กันยายน ๒๕๔๗

“เอกสารประกอบการพิจารณา”

จัดทำโดย

นายหัท ผาสุข	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นางสาวสุภาวดีจิตต์ ไตรเทพพิสัย	ผู้อำนวยการกลุ่มงานกฎหมาย ๑
นางปรียาภา ทาระ	นิติกร ๖
นายทศวิญญ์ เกียรติทัตต์	วิทยาการ ๕
นางสาวภควดี เกษตรระกุล	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
นางสาวพวงผกา น้อยชัย	เจ้าพนักงานธุรการ ๕
นางสาววีรนุช หมั่นทอง	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
นางสาวธารินี ดวงสุวรรณ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑
นางสาวอลงกรณ์ ตันเบ็ต	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๑

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๘๘

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๗๔

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกวุฒิสภา-๑-

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

- ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๑
- บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๔
- สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๑๑
- ประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๙
 ๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่หนึ่ง ๒๙
 ๒. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร
ในวาระที่สอง ๓๐
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่หนึ่ง ๓๐
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สอง ๓๓
- ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ในวาระที่สาม ๕๒

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

- สภาพปัญหาการจัดการการศึกษาระดับอุดมศึกษาจังหวัดนครพนม (๑)
- ความต้องการการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประชาชนจังหวัดนครพนม (๒)
- การจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม : ข้อดีและข้อควรคำนึง (๕)
- แผนแม่บทมหาวิทยาลัยนครพนม (๖)
 - หลักการ (๖)
 - วัตถุประสงค์ (๖)
 - พันธกิจและภารกิจของมหาวิทยาลัยนครพนม (๗)
 - เป้าหมาย การดำเนินภารกิจ (๗)
 - แผนดำเนินงานมหาวิทยาลัยนครพนม (พ.ศ. ๒๕๔๗ - ๒๕๕๑) (๘)

ส่วนที่ ๑

**ความเป็นมา สรุปลสาระสำคัญ ประเด็นสำคัญ
จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
และผลการพิจารณาเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติ
มหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.**

ความเป็นมา

ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. มีผู้เสนอเพื่อให้สภาผู้แทนราษฎร พิจารณา รวม ๓ ฉบับ ดังนี้

๑. เสนอโดย คณะรัฐมนตรี ชุดที่มีพันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร เป็นนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ และได้บรรจุระเบียบวาระเป็นเรื่องด่วน ในคราวประชุม สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๒. เสนอโดย นายประสงค์ บุรณพงษ์ กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคไทยรักไทย เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๖ และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗

๓. เสนอโดย นายสนั่น สุรากล กับคณะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๗ (ซึ่งยังมีได้บรรจุระเบียบวาระ)

ร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับนี้มีหลักการในทำนองเดียวกัน โดยฉบับที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ มีเหตุผลของการเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็น นิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินกิจการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการและอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวม สถานศึกษาบางแห่งและบางส่วนของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนครพนม มาจัดตั้งเป็น มหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกัน อย่างสันติและมีคุณภาพ มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องจริยธรรมและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย บัณฑิตบุคคล และกลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้ เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลัก จริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน

คณะรัฐมนตรีได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และมีมติอนุมัติหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา แล้วส่งให้คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา ก่อนนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ พร้อมกันไปในวาระที่หนึ่งชั้นรับหลักการ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓๔ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติทั้ง ๓ ฉบับ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สองชั้นคณะกรรมการฯ โดยถือเอาร่างพระราชบัญญัติของคณะรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณาและกำหนดการแปรญัตติภายใน ๗ วัน

คณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๓๕ คน ประกอบด้วย

๑. ศาสตราจารย์กระแส ชนะวงศ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นายประสงค์ บูรณ์พงศ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่หนึ่ง
๓. นายวิฑูรย์ นามบุตร	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สอง
๔. นายชวลิต วิชยสุทธิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สาม
๕. นายอรรถสิทธิ์ (คันคาย) ทวีพิสิทธิ์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่สี่
*๖. นายวิรัตน์ ตยางคนนท์	รองประธานคณะกรรมการ คนที่ห้า
*๗. นายรุ่ง แก้วแดง	เลขานุการคณะกรรมการ
*๘. รองศาสตราจารย์ภาวิศ ทองโรจน์	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๙. นายอุทัย สุดสุข	ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการ
๑๐. นายไพจิต ศรีวรขาน	โฆษกคณะกรรมการ
๑๑. นายไพศาล จันทวาราน	โฆษกคณะกรรมการ
๑๒. นายศุภชัย โพธิ์สุ	โฆษกคณะกรรมการ
๑๓. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจำง	๑๔. นายขจิตร์ ชัยนิคม
๑๕. นายฉลาด ขามช่วง	๑๖. นางสาวชรินทร์ พุทธปวน
๑๗. นายชลน่าน ศรีแก้ว	๑๘. นายประแสง มงคลศิริ
๑๙. นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ	๒๐. นางผ่องศรี แซ่จึ้ง
๒๑. นายพีรพันธุ์ พาลุสุข	๒๒. นาย मुख สุลไลมาน
๒๓. นายยุทธพงศ์ จรัสเสถียร	๒๔. นางลลิตา ฤกษ์สำราญ
๒๕. ว่าที่เรือโท วัลลภ ยังตรง	๒๖. ศาสตราจารย์วิจิตร ศรีสอ้าน
๒๗. นายวิวัฒน์ คงมาลัย	๒๘. นายวิลาศ จันทร์พิทักษ์

* หมายถึง กรรมการในสัดส่วนของรัฐบาล

๒๙. นางวิไลวรรณ อัครเศรณี

๓๑. นายสุทัศน์ เงินหมื่น

๓๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์หะสัน หมัดหมาน

๓๕. นายอารีเพ็ญ อุตรสินธุ์

๓๐. นายสุชาติ ศรีสังข์

๓๒. นายสุรัชย์ ชินชัย

๓๔. นายอมรเทพ สมหมาย

เมื่อคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติพร้อมด้วย รายงานการพิจารณาต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร และได้บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๗ ซึ่งที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๑ ปีที่ ๔ ครั้งที่ ๑๒ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๗ โดยพิจารณาเรียงลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้แก้ไขความในมาตรา ๖ คำว่า “ศิลป” แก้ไขเป็น “ศิลปะ” และนอกจากมาตรา ๖ แล้ว หากคำว่า “ศิลป” ปรากฏอยู่ที่ใดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ให้ใช้คำว่า “ศิลปะ” แทนทุก ๆ แห่ง

เมื่อจบการพิจารณาในวาระที่สองชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตราแล้ว ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาต่อไปในวาระที่สาม โดยลงมติเห็นชอบด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์ และส่งให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

อนึ่ง เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาและลงมติในวาระที่หนึ่งรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว ประธานวุฒิสภาพิจารณาและมีดำริให้คณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภาพิจารณาว่าจะเห็นสมควรมอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใด หรือจะตั้งคณะกรรมการวิสามัญเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ และในคราวประชุมคณะกรรมการวิสามัญกิจการวุฒิสภา วันศุกร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๗ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นควรมอบหมายให้คณะกรรมการการศึกษา ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม วุฒิสภา เป็นผู้พิจารณาเสนอรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาต่อไป

ข้อบังคับการประชุมวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๐๙ กำหนดว่า “เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมิมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ หรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญใดในวาระที่หนึ่งแล้ว ประธานวุฒิสภาอาจพิจารณา มอบหมายให้คณะกรรมการวิสามัญประจำวุฒิสภาคณะใดคณะหนึ่งที่เกี่ยวข้องหรือในกรณีที่มีความจำเป็น วุฒิสภา อาจตั้งคณะกรรมการวิสามัญขึ้นคณะหนึ่งจำนวนไม่เกินสิบเอ็ดคน แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นเฉพาะกรณีไปก็ได้ และเมื่อสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบในวาระที่สามแล้ว ให้คณะกรรมการดังกล่าวรายงานต่อประธานวุฒิสภาเป็นการด่วน ทั้งนี้ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของสมาชิกในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นต่อไป”

เรื่องเสร็จที่ ๒๖๓-๒๖๔/๒๕๕๗

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ประกอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.
และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้มีหนังสือที่ นร ๐๕๐๓/๑๐๗๕๓ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๖ อนุมัติหลักการร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ที่กระทรวงศึกษาธิการเสนอ และส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับนี้ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตรวจพิจารณา โดยมีผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา) ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข (สำนักงานปลัดกระทรวง) ผู้แทนสำนักนายกรัฐมนตรี (สำนักงบประมาณ) และผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (กรมการปกครอง) เป็นผู้ชี้แจงรายละเอียด และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นสมควรทำบันทึกประกอบร่างฯ ดังต่อไปนี้

๑. หลักการของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ที่กระทรวงศึกษาธิการ เสนอ

๑.๑ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาส พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการตั้งมหาวิทยาลัยนราธิวาส โดยหลอมรวมสถานศึกษาที่มีอยู่ในจังหวัดนราธิวาส ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิค นราธิวาส วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนราธิวาส และวิทยาลัยการอาชีพตากใบ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นราธิวาส สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดยให้มหาวิทยาลัยนราธิวาสมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ

๑.๒ ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นการตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม โดยหลอมรวมวิทยาเขตนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันราชภัฏนครพนม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดยให้มหาวิทยาลัยนครพนมมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นหน่วยงานในกำกับของรัฐ

๒. ความเห็นของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๒.๑ ข้อสังเกตขั้นต้น

(๑) ทบวงมหาวิทยาลัย มีความเห็นด้วยกับการหลอมรวมสถาบันการศึกษาใน จังหวัดนครพนม และจังหวัดนครราชสีมา แต่การหลอมรวมจะต้องแยกให้ชัดเจนระหว่างสถาบันอุดมศึกษา กับ สถาบันอาชีวศึกษา เพราะทั้ง ๒ กลุ่ม มีปรัชญา หลักการ และภารกิจที่แตกต่างกัน ซึ่งอาจจะเป็นอุปสรรค ประการหนึ่งในการปฏิบัติตามนโยบายการหลอมรวมสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพและนำไปสู่การปฏิบัติได้

(๒) สำนักงาน ก.พ.ร. มีความเห็นว่า การหลอมรวมสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัด ดังกล่าว ได้กำหนดให้รวมถึงสถาบันการศึกษาด้านอาชีวศึกษาด้วย ซึ่งมีผลกระทบต่อการจัดการอาชีวศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาที่จะจัดตั้งขึ้น ทั้ง ๒ จังหวัด มีขอบเขตความรับผิดชอบครอบคลุมถึงการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคคลที่จะ เข้าสู่การศึกษาวิชาชีพหรือวิชาการชั้นสูงด้วย โดยการจัดการศึกษาวิชาชีพในรูปแบบของวิทยาลัยชุมชน ทั้งนี้ ไม่สมควรจัดตั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพิ่มขึ้นในจังหวัดนครราชสีมาและจังหวัดนครพนมเพื่อทดแทนอีก

(๓) สำนักงานประมาณ มีความเห็นว่า ควรเพิ่มเติมบทบัญญัติให้มหาวิทยาลัยต้อง จัดให้มีระบบตรวจสอบภายใน และให้มีการประเมินผลและการรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณประจำปี เพื่อให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากการใช้จ่ายงบประมาณ และเป็นข้อมูลประกอบการจัดท างงบประมาณรายจ่ายประจำปี และการกำหนดให้จัดตั้งกองทุนคงยอดเงินต้นที่ให้ มีเงินทุนคงยอดเงินต้นที่ รัฐบาลจัดตั้งให้ นั้น เป็นหลักการที่ดี แต่การจัดสรรงบประมาณสมทบกองทุนนั้น ขึ้นอยู่กับฐานะการเงิน การคลังของรัฐตามสภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจของประเทศ

โดยที่การหลอมรวมสถานศึกษาซึ่งสังกัดอยู่กับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อจัดตั้งเป็น มหาวิทยาลัย อาจจำเป็นต้องใช้เวลาให้สถานศึกษาที่สังกัดส่วนราชการต่าง ๆ ได้มีโอกาสปรับตัว สร้าง มาตรฐาน วางระบบงานให้มีมาตรฐานและมีคุณภาพใกล้เคียงกัน ซึ่งอาจจะต้องให้เวลาสักกระยะหนึ่ง ใน การปรับตัวเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้แก่มหาวิทยาลัยที่ตั้งขึ้นใหม่ จึงเห็นว่า ควรที่จะให้มหาวิทยาลัยมี ลักษณะเป็นส่วนราชการไปก่อน หากว่ามีความพร้อมและเข้มแข็งพอที่จะออกนอกระบบก็ให้ออกนอกระบบได้ต่อไป ทั้งนี้ โดยการตราเป็นบทเฉพาะกาลไว้ในพระราชบัญญัตินี้

(๔) กระทรวงสาธารณสุข มีความเห็นสรุปได้ ดังนี้

(๔.๑) มหาวิทยาลัยนครราชสีมาและมหาวิทยาลัยนครพนม ยังขาดความ ชัดเจนในปรัชญา วัตถุประสงค์ และภารกิจ ที่รวมเอาทั้งของอุดมศึกษาและอาชีวศึกษา ซึ่งมีความแตกต่าง ในสาระสำคัญ แต่รวมเข้าด้วยกัน และยังไม่เป็นที่ยุติ

(๔.๒) กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอร่างพระราชบัญญัติสถาบันพระบรม ราชชนก พ.ศ. โดยมีปรัชญาและวัตถุประสงค์ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการผลิต และพัฒนากำลังคน ด้านสุขภาพ ที่เป็นความจำเป็นตามภารกิจของกระทรวงสาธารณสุขในการดูแลสุขภาพของประชาชนใน ท้องถิ่นและชุมชน โดยเน้นการปฏิบัติเชิงวิชาชีพเป็นหลัก จึงไม่มีความจำเป็นต้องหลอมรวมวิทยาลัย พยาบาลบรมราชชนนี นครราชสีมา และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ในรูปแบบมหาวิทยาลัย หากแต่ควรจัดเป็นรูปแบบเครือข่าย (University Network) กล่าวคือ ยังคงมีองค์กร และลักษณะ

การจัดการศึกษาของสถานศึกษาเดิม โดยให้จัดองค์การบริหารเครือข่ายที่ท้องถิ่นมีส่วนร่วม มีหน้าที่ กำหนดนโยบาย และเป้าหมายของเครือข่าย เพื่อการวางแผนการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน และเพื่อให้ การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและชุมชน

(๔.๓) ควรกำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา ชุมชนในท้องถิ่นให้ชัดเจน โดยกำหนดให้มีอำนาจในการเสนอแนะนโยบาย แผนและเป้าหมายการดำเนินการ ให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและการจัดการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น เสนอต่อสภามหาวิทยาลัย และเพิ่มอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี ให้จัดทำและดำเนินการตามนโยบายและแผนของคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นด้วย เพื่อสนับสนุนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริม การศึกษาชุมชนในท้องถิ่น

(๔.๔) ควรกำหนดเพิ่มคุณสมบัติของอธิการบดี กรณีดำรงตำแหน่ง หรือ เคยดำรงตำแหน่งผู้บริหารสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาหรืออาชีวศึกษา ไม่น้อยกว่า ๕ ปี เพื่อให้ผู้บริหาร ระดับสูงของสถาบันการศึกษาที่หลอมรวมส่วนใหญ่มีโอกาสเป็นอธิการบดีได้

(๔.๕) มาตรการที่กำหนดให้มีระบบการบริหารงานบุคคล ๒ ระบบ คือ ข้าราชการและบุคลากรมหาวิทยาลัย ไม่เป็นผลดีต่อการบริหารงานของมหาวิทยาลัย จึงควรกำหนด ระยะเวลาในการเปลี่ยนจากข้าราชการและลูกจ้างดังกล่าวเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยทั้งหมดภายใน ๓ ปี

(๔.๖) ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. กำหนดให้ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่งเป็นอธิการบดี ในขณะที่ร่างพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ไม่ได้ระบุไว้ จึงเห็นควรให้คัดออก และให้สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจ สรรหา และดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีตามมาตรา ๒๑ (๔)

(๕) กระทรวงมหาดไทย มีความเห็นว่า ไม่ต้องโอนอาคารที่ว่าการอำเภอเมือง นครพนมหลังเก่าและศาลาประชาคมอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม อาคารสำนักงานเร่งรัด พัฒนาชนบทจังหวัดนครพนมไปเป็นของมหาวิทยาลัยนครพนม เนื่องจากจังหวัดนครพนมยังมีความ จำเป็นต้องใช้ในการให้บริการประชาชน หากมหาวิทยาลัยนครพนมมีความจำเป็นต้องใช้อาคารก็จะต้อง จัดหาอาคารใหม่ทดแทนเพื่อเป็นที่ตั้งสำนักงาน พร้อมอาคารบ้านพักและสิ่งสาธารณูปโภค โดยขอ ค่าทดแทนจากมหาวิทยาลัยนครพนม

๒.๒ มติคณะรัฐมนตรี

(๑) อนุมัติในหลักการให้จัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดนครพนม และจังหวัด นครพนม โดยการหลอมรวมสถาบันการศึกษาที่มีอยู่แล้วในจังหวัด เพื่อให้สามารถใช้ทรัพยากรร่วมกัน ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และมีการลงทุนน้อยที่สุดเท่าที่จะสามารถทำได้ แต่การหลอมรวมจะต้องไม่ขัดต่อ ปรัชญาการศึกษาและภารกิจของสถาบันการศึกษาเดิม

(๒) ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณาโดยรับความเห็นของ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และเชิญรองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) รวมทั้งผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมพิจารณาด้วย โดยในระยะเริ่มแรก ให้มหาวิทยาลัยทั้งสองแห่งเป็นส่วราชการไปก่อน และไม่ให้จัดตั้งวิทยาเขตในจังหวัดอื่นภายในระยะเวลา

๑๐ ปี เพื่อมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอน ให้ตอบสนองประชาชนทั้งสองจังหวัดและในภูมิภาคนั้น
อย่างแท้จริง เมื่อมหาวิทยาลัยมีความเข้มแข็งเพียงพอ จึงให้ดำเนินการเพื่อออกนอกระบบต่อไป

(๓) ในชั้นการตรวจพิจารณาที่สำนักงานฯ หากมีกรณีที่กระทบกับหลักการและ
จำเป็นต้องวินิจฉัย มอบให้รองนายกรัฐมนตรี (นายจาตุรนต์ ฉายแสง) เป็นผู้วินิจฉัยสั่งการไปได้โดย
หารือที่ปรึกษานายกรัฐมนตรีด้านการศึกษา (นายกระแส ชนะวงศ์)

(๔) สำหรับชื่อมหาวิทยาลัยทั้ง ๒ แห่ง คณะรัฐมนตรีจะได้พิจารณาตามความ
เหมาะสมต่อไป

๒.๓ ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ได้ตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้งสองฉบับ
ดังกล่าวเสร็จแล้ว และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นชอบกับการแก้ไขด้วยแล้ว ดังนี้

- (๑) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- (๒) สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- (๓) สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- (๔) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- (๕) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
- (๖) สำนักงานประมาณ
- (๗) กรมการปกครอง

๓. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

ที่ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

(๑) การจัดตั้งมหาวิทยาลัย

ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม วิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม และวิทยาลัยพยาบาล
บรมราชชนนี นครพนม เป็นมหาวิทยาลัยนครพนมมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตาม
กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๔) มี
วัตถุประสงค์ ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิด
ปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพมีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและ
ให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริมปกป้องจริยธรรมและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย
ปัจเจกบุคคล และกลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม สืบสาน
และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และ
เทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน (ร่าง
มาตรา ๖)

(๒) การแบ่งส่วนราชการ รายได้ของมหาวิทยาลัย การดำเนินการ อธิการบดี การบริหารงานส่วนราชการภายในมหาวิทยาลัย คณาจารย์และตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ปริญญาและเครื่องหมายวิทยฐานะของมหาวิทยาลัย บทกำหนดโทษ ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. มีสาระสำคัญเป็นไปในแนวทางเดียวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

(๓) บทเฉพาะกาล

ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม วิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า และอาคารศาลาประชาคมอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มาเป็นของมหาวิทยาลัยนครพนม และให้ข้าราชการซึ่งโอนมาเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์ เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ร่างมาตรา ๕๖)

ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนครพนมของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๗)

รับรองตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นรวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของสถานศึกษาเดิม ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือรองของตำแหน่งดังกล่าวตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๘)

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัยต่อไปจนกว่าจะได้มาซึ่งสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๕๙)

รับรองตำแหน่งทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการของสถานศึกษาเดิม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เป็นตำแหน่งทางวิชาการตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๖๐) และรับรองสถานศึกษาเดิม ให้เป็นหน่วยงานตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีการประเมินหน่วยงานดังกล่าว เพื่อให้มีการรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด โดยออกเป็นกฎกระทรวง (ร่างมาตรา ๖๑) และให้มีการนำกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ข้อกำหนด เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องมาใช้บังคับโดยอนุโลม (ร่างมาตรา ๖๒)

รองรับสถานภาพของสถานศึกษา ผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ส่วนราชการที่จะนำมาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม หากมีการบังคับใช้กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏภายหลังร่างพระราชบัญญัตินี้ ให้หมายถึงสถาบันราชภัฏนครพนม อธิการบดี รองอธิการบดี ตำแหน่งต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏนครพนม สภาสถาบัน และส่วนราชการของสถาบันราชภัฏนครพนม (ร่างมาตรา ๖๓)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เมษายน ๒๕๕๗

สาระสำคัญ

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

(สภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว)

๑. หลักการและเหตุผล

๑.๑ หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยนครพนม

๑.๒ เหตุผล

โดยที่มาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ บัญญัติให้สถานศึกษาของรัฐ ที่จัดการศึกษาระดับปริญญาเป็นนิติบุคคล เพื่อให้ดำเนินการได้โดยอิสระสามารถพัฒนาระบบบริหารและการจัดการที่เป็นของตนเอง มีความคล่องตัว มีเสรีภาพทางวิชาการ และอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา สมควรรวมสถานศึกษาบางแห่งและบางส่วนของสถานศึกษาที่ตั้งอยู่ในท้องที่จังหวัดนครพนม มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม เพื่อให้เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐที่มีวัตถุประสงค์ในการสร้างองค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีพันธกิจต่อสังคมในการจัดการศึกษาและให้บริการทางวิชาการ สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องจริยธรรมและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย บัณฑิตบุคคล และกลุ่มคนในสังคม รวมทั้งมีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สืบสานและสร้างภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ บทให้ใช้บังคับ

๒.๑ ชื่อพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

“มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.”

๒.๒ วันใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒)

“มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป”

๓. เนื้อหาสาระของร่างพระราชบัญญัติ

๓.๑ บทนิยาม (ร่างมาตรา ๓)

“มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนครพนม

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยนครพนม

“สภาวิชาการ” หมายความว่า สภาวิชาการมหาวิทยาลัยนครพนม

“สภาคณาจารย์และข้าราชการ” หมายความว่า สภาคณาจารย์และข้าราชการมหาวิทยาลัยนครพนม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้”

๓.๒ กำหนดให้มีการรวมสถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เพื่อจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม (ร่างมาตรา ๔)

“มาตรา ๔ ให้รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนมตามพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา”

๓.๓ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รักษาการ (ร่างมาตรา ๕)

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และมีอำนาจออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้”

๓.๔ วัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยนครพนม (ร่างมาตรา ๖)

“มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษา และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนาศักยภาพ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีดุลยภาพ มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การกีฬา สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลักจริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และมีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม”

๓.๕ กำหนดถึงภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๗)

“มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

- (๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิดอย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้
- (๒) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา
- (๓) สร้างหรือพัฒนาองค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และการบูรณาการภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน
- (๔) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง
- (๕) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนงานที่นำทางเลือกที่ดีแก่ชุมชนและสังคม
- (๖) ทะนุบำรุงศิลป วัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ
- (๗) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับสถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- (๘) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศใกล้เคียงเป็นสำคัญ
- (๙) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยาเพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน
- (๑๐) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชนและให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและบริหารจัดการ”

๓.๖ กำหนดให้แบ่งส่วนราชการของมหาวิทยาลัยเป็นสำนักงานอธิการบดี คณะ สถาบัน สำนัก และวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๘)

“มาตรา ๘ มหาวิทยาลัยอาจแบ่งส่วนราชการ ดังนี้

- (๑) สำนักงานอธิการบดี
- (๒) คณะ
- (๓) สถาบัน
- (๔) สำนัก
- (๕) วิทยาลัย

มหาวิทยาลัยอาจให้มีหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเพื่อ
ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ในมาตรา ๖ เป็นส่วนราชการของมหาวิทยาลัยอีกได้

สำนักงานอธิการบดี อาจแบ่งส่วนราชการเป็นกอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มี
ฐานะเทียบเท่ากอง

คณะ อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานคณบดี ภาควิชา กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่อ
อย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาหรือกอง

สถาบัน สำนัก วิทยาลัย และหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ
อาจแบ่งส่วนราชการเป็นสำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่ากอง

สำนักงานคณบดี สำนักงานผู้อำนวยการ กอง หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ
เทียบเท่ากอง อาจแบ่งส่วนราชการเป็นแผนกหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าแผนก”

๓.๗ กำหนดให้มหาวิทยาลัยสามารถรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยได้
(ร่างมาตรา ๑๐)

“มาตรา ๑๐ ภายใต้วัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ มหาวิทยาลัยจะรับสถานศึกษาชั้นสูง
เข้าสมทบในมหาวิทยาลัยก็ได้ และมีอำนาจให้ปริญญา อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตรชั้นหนึ่งชั้นใด
แก่ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถานศึกษาสมทบนั้นได้

การรับเข้าสมทบหรือการยกเลิกการสมทบซึ่งสถานศึกษาชั้นสูงตามวรรคหนึ่ง ให้เป็น
ไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยและประกาศในราชกิจจานุเบกษา

การควบคุมสถานศึกษาชั้นสูงที่เข้าสมทบในมหาวิทยาลัย ให้เป็นไปตามข้อบังคับของ
มหาวิทยาลัย”

๓.๘ กำหนดที่มาของรายได้ของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๑)

“มาตรา ๑๑ นอกจากเงินที่กำหนดไว้ในงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยอาจมีรายได้
ดังนี้

(๑) เงินผลประโยชน์ ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และค่าบริการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้อุทิศให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครอง ดูแล
หรือใช้ประโยชน์

(๔) เงินอุดหนุนจากราชการส่วนท้องถิ่น หรือเงินอุดหนุนอื่นที่มหาวิทยาลัยได้รับเพื่อใช้
ในการดำเนินกิจการของมหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุง รักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จาก
ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุดามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

บรรดารายได้และผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยรวมทั้งผลประโยชน์ที่เกิดจากราชพัสดุ เบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาการศึกษา และเบี้ยปรับที่เกิดจากการผิดสัญญาซื้อทรัพย์สินหรือจ้างทำของที่ดำเนินการโดยใช้เงินงบประมาณ ไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ”

๓.๙ กำหนดองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๔)

“มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง
(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด นครพนมจำนวนสองคน

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๔) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย และมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๓)

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายกสภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๑๐ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๑๖)

“มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๔) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๕) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๖) อนุมัติให้ปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๗) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอนนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๘) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๙) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการตามมาตรา ๘

(๑๐) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๑๑) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่าง ๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหารายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๒) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๓) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๔) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ”

๓.๑๑ กำหนดองค์ประกอบคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกรรมการ ซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน คณาจารย์ของมหาวิทยาลัย และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ (ร่างมาตรา ๑๘)

“มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี”

๓.๑๒ กำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น (ร่างมาตรา ๑๙)

“มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนาชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือ และช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๔) ระดมทุนและทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย”

๓.๑๓ กำหนดให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วย ประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๐)

“มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการซึ่งมาจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๑๔ กำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ (ร่างมาตรา ๒๑)

“มาตรา ๒๑ สภาวิชาการมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอแนะการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานทางวิชาการและวิชาชีพชั้นสูงต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) เสนอความเห็นและให้คำปรึกษาด้านวิชาการแก่สภามหาวิทยาลัย

(๓) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการเปิดสอน การรวม และการยกเลิกสาขาวิชาการของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) ส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคณาจารย์ ผู้ชำนาญการ และผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อการพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๕) เสนอแนะนโยบายการวิจัยและส่งเสริมการวิจัย

(๖) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อกระทำการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภาวิชาการ”

๓.๑๕ กำหนดให้มีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วย ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการและกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ (ร่างมาตรา ๒๒)

“มาตรา ๒๒ ให้มหาวิทยาลัยมีสภาคณาจารย์และข้าราชการ ประกอบด้วยประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการ ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำและข้าราชการของมหาวิทยาลัย

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ และกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการตามวรรคหนึ่ง ตลอดจนการประชุมของสภาคณาจารย์และข้าราชการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๑๖ กำหนดให้สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจในการให้คำปรึกษาและแนะนำในกิจการของมหาวิทยาลัย รวมถึงหาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่จรรยาบรรณวิชาชีพ และการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ ตลอดจนการปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย (ร่างมาตรา ๒๓)

“มาตรา ๒๓ สภาคณาจารย์และข้าราชการมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) ให้คำปรึกษาและขอแนะนำในกิจการของมหาวิทยาลัยและการพัฒนามหาวิทยาลัยต่ออธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัย

(๒) หาแนวทางร่วมกันเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติงานในหน้าที่ จรรยาบรรณวิชาชีพ และการพัฒนาศักยภาพของคณาจารย์และข้าราชการ

(๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย”

๓.๑๗ กำหนดให้อธิการบดีเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๒๔)

“มาตรา ๒๔ ให้มีอธิการบดีคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดและรับผิดชอบการบริหารงานของมหาวิทยาลัยและจะให้ มีรองอธิการบดีหรือผู้ช่วยอธิการบดี หรือจะมีทั้งรองอธิการบดีและผู้ช่วยอธิการบดีตามจำนวนที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการตามที่อธิการบดีมอบหมายก็ได้”

๓.๑๘ กำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของอธิการบดี (ร่างมาตรา ๓๐)

“มาตรา ๓๐ อธิการบดีมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) บริหารกิจการของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย รวมทั้งนโยบายและวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) ควบคุมดูแลบุคลากร การเงิน การพัสดุ สถานที่และทรัพย์สินอื่นของมหาวิทยาลัยให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ ระเบียบและข้อบังคับของทางราชการและของมหาวิทยาลัย

(๓) จัดทำแผนพัฒนามหาวิทยาลัย และปฏิบัติตามนโยบายและแผนงาน รวมทั้งติดตามประเมินผลการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย

(๔) รักษาระเบียบวินัย จรรยาบรรณ และมารยาทแห่งวิชาชีพของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๕) เป็นผู้แทนมหาวิทยาลัยในกิจการทั่วไป

(๖) เสนอรายงานประจำปีเกี่ยวกับกิจการด้านต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยต่อสภามหาวิทยาลัย

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการสถาบัน รองผู้อำนวยการสำนัก รองผู้อำนวยการวิทยาลัย รองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และอาจารย์พิเศษ

(๘) ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินงานของสภาวิชาการ สภาคณาจารย์และข้าราชการ และส่งเสริมกิจการนักศึกษา

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย”

๓.๑๙ กำหนดให้คณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ (ร่างมาตรา ๓๑)

“มาตรา ๓๑ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณบดีเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของคณะ และจะให้ มีรองคณบดีคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ตามที่คณบดีมอบหมายก็ได้

คณบดีนั้น ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งจากบุคคลที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒

รองคณบดีนั้น ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดีจากผู้มีคุณสมบัติตามมาตรา ๓๒

รองคณบดี อาจแต่งตั้งจากบุคคลที่ไม่ได้เป็นคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยก็ได้ แต่ต้องมีจำนวนไม่เกินหนึ่งในสี่ของจำนวนรองคณบดีที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

คณบดีมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และให้นำความในมาตรา ๒๕ วรรคสี่ มาใช้บังคับแก่การพ้นจากตำแหน่งคณบดีก่อนครบวาระโดยอนุโลม

เมื่อคณบดีพ้นจากตำแหน่ง ให้รองคณบดีพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้นำมาตรา ๒๙ มาใช้บังคับแก่การรักษาราชการแทนคณบดีโดยอนุโลม”

๓.๒๐ กำหนดให้คณะกรรมการประจำคณะประกอบด้วย คณบดีเป็นประธานกรรมการและกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง (ร่างมาตรา ๓๓)

“มาตรา ๓๓ ในคณะหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการประจำคณะ ประกอบด้วยคณบดีเป็นประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกจำนวนหนึ่ง

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการประจำคณะให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๒๑ กำหนดกรอบอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประจำคณะ (ร่างมาตรา ๓๔)

“มาตรา ๓๔ คณะกรรมการประจำคณะมีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

(๑) วางนโยบายและแผนงานของคณะให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัย

(๒) พิจารณาหลักสูตรและรายละเอียดเกี่ยวกับหลักสูตรสำหรับคณะเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๓) พิจารณาวางระเบียบ และออกข้อบังคับภายในคณะตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมายหรือเพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๔) พิจารณาการดำรงตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำคณะ เพื่อเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย

(๕) จัดการวัดผล ประเมินผล และควบคุมมาตรฐานการศึกษาของคณะ

(๖) ส่งเสริมงานวิจัย งานบริการวิชาการแก่สังคม และงานทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

(๗) ให้คำปรึกษาและเสนอความเห็นแก่คณบดี

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของคณะหรือตามที่อธิการบดีมอบหมาย

(๙) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือบุคคลเพื่อดำเนินการใด ๆ อันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของ คณะกรรมการประจำคณะ”

๓.๒๒ กำหนดตำแหน่งผู้บังคับบัญชาของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่ เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ (ร่างมาตรา ๓๕)

“มาตรา ๓๕ ในแต่ละสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าคณะ ให้มีผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้า หน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของสถาบัน สำนัก วิทยาลัย หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และจะให้มีรองผู้อำนวยการ หรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ คนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่ และรับผิดชอบตามที่ผู้อำนวยการหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ มอบหมายก็ได้

การแต่งตั้ง วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า คณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว และการรักษาราชการแทนให้นำความในมาตรา ๓๑ วรรคสอง วรรคสาม วรรคห้า วรรคหก และวรรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

คุณสมบัติของผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่ง ดังกล่าว ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๒๓ กำหนดให้หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบ เท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชาหรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาตามลำดับ (ร่างมาตรา ๓๗)

“มาตรา ๓๗ ในกรณีที่มีการแบ่งภาควิชาหรือแบ่งหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชาในคณะ ให้มีหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะ เทียบเท่าภาควิชาเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบงานของภาควิชา หรือหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา และจะให้มีรองหัวหน้าภาควิชาหรือรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่น ที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาคนหนึ่งหรือหลายคน เพื่อทำหน้าที่และรับผิดชอบตามที่หัวหน้าภาควิชาหรือ หัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชามอบหมายก็ได้

หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้แต่งตั้งจากคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ ทำการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรองไม่น้อยกว่าสามปี

การแต่งตั้งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ให้อธิการบดีแต่งตั้งโดยคำแนะนำของคณบดี หัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระมิได้

เมื่อหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชาพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวพ้นจากตำแหน่งด้วย

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าภาควิชาหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าภาควิชา หรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติราชการได้ ให้อธิการบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้รักษาราชการแทนได้”

๓.๒๔ กำหนดห้ามมิให้ผู้บังคับบัญชาในระดับต่าง ๆ ดำรงตำแหน่งเกินกว่าหนึ่งตำแหน่ง ในขณะเดียวกัน (ร่างมาตรา ๓๙)

“มาตรา ๓๙ ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี คณบดี รองคณบดี ผู้อำนวยการ รองผู้อำนวยการ หัวหน้าภาควิชา รองหัวหน้าภาควิชา หรือหัวหน้าและรองหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะหรือภาควิชา จะดำรงตำแหน่งดังกล่าวเกินหนึ่งตำแหน่งในขณะเดียวกันมิได้

ผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่ง จะรักษาราชการแทนตำแหน่งดังกล่าวได้อีกเพียงหนึ่งตำแหน่ง แต่ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน”

๓.๒๕ กำหนดให้ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์เป็นตำแหน่งทางวิชาการของคณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๒)

“มาตรา ๔๒ คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งทางวิชาการ ดังนี้

- (๑) ศาสตราจารย์
- (๒) รองศาสตราจารย์
- (๓) ผู้ช่วยศาสตราจารย์
- (๔) อาจารย์

ศาสตราจารย์นั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ วิธีการแต่งตั้งและถอดถอนคณาจารย์ประจำตามวรรคหนึ่งให้ เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา”

๓.๒๖ การแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย (ร่างมาตรา ๔๓)

“มาตรา ๔๓ ศาสตราจารย์พิเศษนั้น จะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งโดยคำแนะนำของสภามหาวิทยาลัยจากผู้ที่มิได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งศาสตราจารย์พิเศษ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๒๗ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษ และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด ให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณได้ (ร่างมาตรา ๔๔)

“มาตรา ๔๔ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๒๘ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยโดยคำแนะนำของอธิการบดี เพื่อเป็นรองศาสตราจารย์พิเศษและผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ (ร่างมาตรา ๔๕)

“มาตรา ๔๕ สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสม และมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัย เป็นรองศาสตราจารย์พิเศษ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของอธิการบดี

อธิการบดีอาจแต่งตั้งผู้ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะสมและมีได้เป็นคณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยเป็นอาจารย์พิเศษได้โดยคำแนะนำของคณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

คุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการแต่งตั้งรองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ และอาจารย์พิเศษตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๒๙ กำหนดให้ปริญญาสามชั้น คือ ปริญญาเอก ปริญญาโท และปริญญาตรี โดยเรียกว่า **ดุษฎีบัณฑิต มหาบัณฑิต และบัณฑิต ตามลำดับ** (ร่างมาตรา ๔๗)

“มาตรา ๔๗ ปริญญาสามชั้น คือ

ปริญญาเอก	เรียกว่า	ดุษฎีบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ด.
ปริญญาโท	เรียกว่า	มหาบัณฑิต	ใช้อักษรย่อ ม.
ปริญญาตรี	เรียกว่า	บัณฑิต	ใช้อักษรย่อ บ.”

๓.๓๐ กำหนดให้สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้ (ร่างมาตรา ๔๘)

“มาตรา ๔๘ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีได้รับปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง หรือปริญญาตรีเกียรตินิยมอันดับสองก็ได้”

๓.๓๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญาชั้นนั้น ๆ (ร่างมาตรา ๕๑)

“มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยมีอำนาจให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์แก่บุคคลซึ่งสภามหาวิทยาลัยเห็นว่าทรงคุณวุฒิและคุณธรรมสมควรแก่ปริญญาชั้นนั้น ๆ แต่จะให้ปริญญาดังกล่าวแก่คณาจารย์ประจำหรือผู้ดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัย นายกสภามหาวิทยาลัย หรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย ในขณะที่ดำรงตำแหน่งนั้นมิได้

ชั้น สาขาของปริญญา และหลักเกณฑ์การให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

๓.๓๒ ให้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหารหรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ก็ได้ (ร่างมาตรา ๕๒)

“มาตรา ๕๒ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีครูวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็นเครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิตอนุปริญญา และประกาศนียบัตร และอาจกำหนดให้มีครูประจำตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครูประจำตำแหน่งผู้บริหารหรือครูประจำตำแหน่งคณาจารย์ก็ได้

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของครูวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครูวิทยฐานะ เชื้อวิทยฐานะ และครูประจำตำแหน่งจะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไข
อย่างไร ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

**๓.๓๓ ให้มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ
มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา (ร่างมาตรา
๕๓)**

“มาตรา ๕๓ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มีตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของ
มหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัยได้ โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

การใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ตามวรรคหนึ่งเพื่อการค้า หรือการใช้สิ่งดังกล่าว
ที่มีชื่อเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วนราชการของมหาวิทยาลัย ต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
จากมหาวิทยาลัย”

**๓.๓๔ กำหนดระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับแก่ผู้ใช้ครูวิทยฐานะ
เชื้อวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมายหรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษา
หรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าวโดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ (ร่างมาตรา ๕๔)**

“มาตรา ๕๔ ผู้ใดใช้ครูวิทยฐานะ เชื้อวิทยฐานะ ครูประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ
เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้หรือ
แสดงด้วยประการใด ๆ ว่าตนมีปริญญา ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต
อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้
บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

**๓.๓๕ กำหนดระวางโทษจำคุก หรือปรับ หรือทั้งจำทั้งปรับ แก่ผู้กระทำการปลอมหรือทำ
เลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ใช้ตรา เครื่องหมายหรือ
สัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบและใช้หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือ
สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ (ร่างมาตรา ๕๖)**

“มาตรา ๕๖ ผู้ใดกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) ปลอมหรือทำเลียนแบบซึ่งตรา เครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัย หรือ
ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยไม่ว่าจะเป็นสีใด หรือทำด้วยวิธีใด ๆ

(๒) ใช้ตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ปลอม หรือซึ่งทำเลียนแบบ

(๓) ใช้ หรือทำให้ปรากฏซึ่งตรา เครื่องหมาย หรือสัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยหรือส่วน
ราชการของมหาวิทยาลัยที่วัตถุหรือสินค้าใด ๆ โดยฝ่าฝืนมาตรา ๕๓ วรรคสอง ต้องระวางโทษจำคุกไม่
เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำความผิดตาม (๑) เป็นผู้กระทำความผิดตาม (๒) ด้วย ให้ลงโทษตาม (๒) แต่กระทงเดียว
ความผิดตาม (๓) เป็นความผิดอันยอมความได้”

๓.๓๖ กำหนดการโอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลังไปเป็นของมหาวิทยาลัยนครพนม (ร่างมาตรา ๕๗)

“มาตรา ๕๗ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย ราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัย มหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงาน คณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนอาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า และอาคารศาลาประชาคมอำเภอ เมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการ ดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา”

๓.๓๗ กำหนดให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาราชการในตำแหน่ง อธิการบดีไปพลางก่อน (ร่างมาตรา ๕๘)

“มาตรา ๕๘ ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาราชการในตำแหน่ง อธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

๓.๓๘ กำหนดองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยในระหว่างที่ยังไม่มีสภามหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๖๐)

“มาตรา ๖๐ ในระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ให้ สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัย มหาสารคาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครพนม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี นครพนมและผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราช บัญญัตินี้ใช้บังคับ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งตามคำแนะนำของ

คณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจากบุคคลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา คนหนึ่ง ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษามอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการ สภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

.....

ประเด็นสำคัญ

จากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและผลการพิจารณา

เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

๑. สรุปประเด็นสำคัญในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิปรายเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ซึ่งมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า

๑) จังหวัดนครพนมมีประชากรซึ่งอยู่ในกลุ่มอายุที่จะศึกษาในระดับอุดมศึกษา (๑๘ - ๒๑ ปี) จำนวนมาก แต่เยาวชนกลุ่มนั้นมีโอกาสเข้ารับการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพียงร้อยละ ๕.๔ ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ เป็นการแสดงให้เห็นว่าเยาวชนในจังหวัดนครพนมยังขาดโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาอีกมาก เพราะการเข้ารับการศึกษจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก เนื่องจาก เยาวชนของจังหวัดนครพนมที่ต้องการจะรับการศึกษต่อในระดับอุดมศึกษาจะต้องเดินทางมาศึกษาในกรุงเทพฯหรือจังหวัดอื่น จึงสมควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นในจังหวัดนครพนม แต่ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยจะต้องใช้งบประมาณผูกพันเป็นอย่างมาก รัฐบาลจึงได้วางแนวทางแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยนำสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วในจังหวัดนครพนมมาหลอมรวมกันเพื่อจัดตั้งขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยนครพนม ทั้งนี้ เพื่อประหยัดงบประมาณทั้งในด้านสิ่งก่อสร้าง บุคลากร และการดำเนินการ อันเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

สำหรับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมมีปรัชญาหรือแนวคิด ๓ ประการ ดังนี้

ประการแรก จะต้องให้ชุมชนหรือท้องถิ่นเข้ามามีบทบาททางด้านการศึกษาทั้งในด้านงบประมาณและการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัย รวมถึงให้มีตัวแทนของท้องถิ่นร่วมเข้ามาดูแลทางด้านการบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยด้วย

ประการที่ ๒ เป็นการพัฒนาจังหวัดนครพนมให้เป็นศูนย์กลางทางการศึกษาระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ โดยจะเป็นการเชื่อมโยงทางการศึกษากับประเทศต่าง ๆ ในแถบอินโดจีน คือ ลาว กัมพูชา และเวียดนาม อันจะนำไปสู่การพัฒนาทั้งทางด้านการศึกษา ด้านเศรษฐกิจ และเป็นการเปิดตลาดทางการค้าในประเทศต่าง ๆ ในแถบภูมิภาคนี้

ประการที่ ๓ เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในท้องถิ่นอย่างถาวร เนื่องจากจังหวัดนครพนมนั้นอยู่ไกลมาก เยาวชนที่ต้องการจะศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาจะต้องเข้ามาศึกษาต่อในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดอื่น ๆ ซึ่งจะต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก ประกอบกับประชาชนในท้องถิ่นมีฐานะยากจน ดังนั้น การจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมจึงทำให้สังคมของจังหวัดนครพนมมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น สมาชิกภายในครอบครัวอยู่กันพร้อมหน้า เพราะสมาชิกของครอบครัวไม่ต้องเดินทางไปศึกษาต่อในจังหวัดอื่น ๆ

๒) การจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมนั้นมีการจัดทำแผนแม่บทหรือไม่ เพราะถ้าไม่มีแผนแม่บทจะเป็นการแสดงให้เห็นว่าจังหวัดนครพนมยังไม่มีความพร้อมในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยซึ่งส่งผลให้ผู้เข้ารับการศึกษาไม่แน่ใจว่าการเรียน การสอนในมหาวิทยาลัยนครพนมจะมีคุณภาพและมาตรฐานเทียบเท่ากับมหาวิทยาลัยอื่น ๆ หรือไม่

๓) วัตถุประสงค์หลักของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม คือ ต้องการให้มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นศูนย์กลางส่งเสริม พัฒนาการศึกษาและวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในท้องถิ่น รวมถึงส่งเสริมให้เป็นแหล่งแห่งการเรียนรู้ และพัฒนาภูมิปัญญาไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล แต่เมื่อจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมขึ้นแล้วก็ขอให้เยาวชนในจังหวัดนครพนมและภาคตะวันออกเฉียงเหนือได้มีสิทธิเข้ารับการศึกษา ก่อน โดยอาจจะนำระบบโควตามาใช้ ส่วนเยาวชนในภาคอื่น ๆ ถ้ามีความประสงค์จะเข้ารับการศึกษาในมหาวิทยาลัยนครพนมก็จะต้องไปเข้าระบบการสอบแข่งขันหรือที่เรียกว่า “เอ็นทรานส์” เข้ามา

๔) ขณะนี้มีร่างแผนแม่บทของมหาวิทยาลัยนครพนมแล้ว แต่จะนำไปประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ เพื่อให้การพิจารณาของคณะกรรมการมีความรอบคอบมากยิ่งขึ้น สำหรับการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษารูปแบบใหม่นั้น ตามกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษานั้นจะต้องถูกตรวจสอบคุณภาพและประเมินผล โดยการตรวจสอบและประเมินคุณภาพจะแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนแรก ให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งนั้นเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินผลเอง ซึ่งเป็นการตรวจสอบภายใน ส่วนที่สอง เป็นการตรวจสอบภายนอก โดยสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ ซึ่งเป็นองค์กรมหาชนอิสระเป็นผู้ตรวจสอบสถาบันอุดมศึกษาทุกแห่ง การที่ต้องมีการตรวจสอบและประเมินผลก็เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาทุกแห่งได้พัฒนาทางด้านการศึกษาอย่างต่อเนื่องให้มีมาตรฐานและคุณภาพ

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

๒. สรุปประเด็นสำคัญ และผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

๒.๑ ประเด็นที่มีการอภิปรายและได้รับความสนใจ

๑) มาตรา ๒๐ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสภาวิชาการ โดยร่างเดิมใช้ถ้อยคำว่า “กรรมการสภาวิชาการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ” แต่คณะกรรมการได้แก้ไขข้อความ เป็น “กรรมการสภาวิชาการซึ่งมาจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิ” นั้น ขอถามว่าเป็นการแก้ไขเพื่อให้กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องมาจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยนครพนมเท่านั้นหรือ กรรมการของสภาวิชาการจะเป็นบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยได้หรือไม่

๒) มาตรา ๒๗ คุณสมบัติของอธิการบดี

เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ได้แก้ไขคุณสมบัติของอธิการบดีตามความในมาตรา ๒๗ (๑) ที่ได้เพิ่มเติมความว่า “หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น” ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ที่มีความสามารถและมีประสบการณ์ทางด้านการศึกษาและประสบการณ์ด้านการบริหารมาเป็นผู้ดูแลมหาวิทยาลัยนครพนมนี้ แต่เมื่อพิจารณาข้อความที่คณะกรรมการเพิ่มขึ้นเป็นมาตรา ๒๗ (๑/๑) กำหนดว่า “สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่ สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่ สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี” นั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มิใช่ประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ นอกจากผู้มีประสบการณ์ด้านการศึกษามาโดยตรงได้เข้ามาดำรงตำแหน่งอธิการบดีในมหาวิทยาลัยนครพนมได้ ซึ่งเป็นการขัดต่อเจตนารมณ์ของร่างเดิมที่ต้องการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องหรือผู้มีประสบการณ์ทางด้านการศึกษาเท่านั้นที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่งอธิการบดีได้ ดังนั้น ถ้ามาตรา ๒๗ นี้ ที่ประชุมมีมติให้คงไว้ตามร่างเดิมแล้วจะถูกต้องตรงตามเจตนารมณ์ของร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. มากกว่าที่ได้แก้ไขนี้ อีกทั้งจะเป็นการสอดคล้องกับมาตราอื่น ๆ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ด้วย

๓) ความในมาตรา ๔๓/๑ เป็นการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ โดยกำหนดให้ สภามหาวิทยาลัยเป็นผู้แต่งตั้งจาก “ศาสตราจารย์ ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด” ซึ่งในการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณนั้น ควรจะแต่งตั้งจากบุคคลที่มีความดี และไม่มีข้อบกพร่องอยู่แล้วจึงขอให้ตัดคำว่า “และพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด” ออก

๔) ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๕๙ ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของสภามหาวิทยาลัยในระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งเห็นสมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยจะเหมาะสมกว่าเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เพราะผู้ว่าราชการจังหวัดจะมีความสำคัญอย่างมาก ทั้งในด้านการพิจารณางบประมาณของจังหวัดและในด้านอื่น ๆ แต่หากให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนมเป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัยไม่ได้ก็ขอให้เป็นการกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งจะเป็นการสอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ. อีกด้วย และในส่วนของระยะเวลาในการจัดตั้งสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ที่คณะกรรมการแก้ไขเป็น “ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” นั้น เห็นควรให้คงไว้ตามร่างเดิมคือ กำหนดระยะเวลาดังกล่าว “ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ” เพื่อให้สอดคล้องกับร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ พ.ศ.

คณะกรรมการชี้แจงว่า

๑) ตามความในมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่กำหนดให้มี “คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น” นั้น จะต้องเพิ่มคำว่า “ของ” ระหว่างคำว่า “คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา” กับคำว่า “ชุมชนในท้องถิ่น” ด้วย

๒) ในมาตรา ๒๐ สภาวิชาการประกอบด้วยกรรมการ ๒ ประเภท คือ
ประเภทที่ ๑ กรรมการที่มาจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยนครพนม
ประเภทที่ ๒ กรรมการซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งอาจจะมาจากบุคคลภายในหรือภายนอก
 มหาวิทยาลัยนครพนมก็ได้ โดยให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

๓) ในมาตรา ๒๗ (๑) ที่คณะกรรมการฯ เพิ่มความว่า **“หรือมีประสบการณ์ด้าน
 บริหารอื่น”** นั้น เนื่องจากคณะกรรมการฯ เห็นว่าบุคคลผู้มาดำรงตำแหน่งอธิการบดีซึ่งจะเป็นผู้บังคับ
 บัญชาสูงสุดในมหาวิทยาลัยนครพนมนั้นควรจะต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติทางด้านอื่น ๆ อีกนอกจากประสบ
 การณ์ทางด้านการศึกษา

- มาตรา ๒๗ (๑/๑) คณะกรรมการฯ ขอแก้ไขเป็นดังนี้ **“ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่ง
 หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำ
 การสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน
 อุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นหรือเคยดำรง
 ตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี”** และเมื่อได้แก้ไขมาตรา
 ๒๗ (๑/๑) แล้ว มาตรา ๒๗ (๒) ต้องแก้ไขเป็นดังนี้ **“ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง
 ศาสตราจารย์”** เพราะการกำหนดไว้ตามร่างเดิม คือบุคคลที่จะเป็นอธิการบดีจะต้องสำเร็จการศึกษาไม่
 ต่ำกว่าปริญญาเอกเท่านั้น ซึ่งจะเป็นการจำกัดคุณสมบัติของผู้ที่จะดำรงตำแหน่งอธิการบดีมากเกินไป
 แต่หากจะเปิดโอกาสให้มหาวิทยาลัยสามารถรับบุคคลที่สำเร็จการศึกษาต่ำกว่าปริญญาเอกให้เป็น
 อธิการบดีได้ ก็ควรจะต้องเพิ่มคุณสมบัติในส่วนประสบการณ์ทางด้านอื่น คือ จะต้อง มีประสบการณ์
 ทางด้านการบริหารหรือมีประสบการณ์ด้านการสอนมากขึ้น จึงเป็นเหตุผลที่คณะกรรมการฯ ได้เพิ่ม
 ความเป็นมาตรา ๒๗ (๑/๑)

๔) ในเรื่องของศาสตราจารย์เกียรติคุณที่ต้องกำหนดคุณสมบัติว่าจะต้องแต่งตั้งจาก
 ศาสตราจารย์ ซึ่ง **“พ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีคามผิด”** นั้น เนื่องจากเป็นรูปแบบในการยก
 กฎหมายเกี่ยวกับการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ทั้งนี้ เพื่อเป็นเกียรติคุณแก่ผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็น
 ศาสตราจารย์เกียรติคุณว่าจะต้องเป็นผู้ที่ไม่มีจุดด่างพร้อย และเป็นผู้ได้รับเกียรติสูงสุด จึงจำเป็นต้อง
 กำหนดไว้เช่นที่ปรากฏนี้ ส่วนที่มหาวิทยาลัยใดจะแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณหรือไม่นั้น เป็น
 ดุลยพินิจในการแต่งตั้งของแต่ละมหาวิทยาลัยซึ่งบางแห่งอาจจะไม่แต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณก็ได้

- ในมาตรา ๔๓/๑ วรรคแรก ที่คณะกรรมการฯ เพิ่มขึ้นนี้ **จะต้องเพิ่มคำว่า “อาจ”**
 ระหว่างคำว่า **“สภามหาวิทยาลัย”** กับคำว่า **“แต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณ”**

๕) ในมาตรา ๕๙ เห็นด้วยกับข้อเสนอของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เสนอให้แก้ไข
 บทเฉพาะกาลโดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยและให้แก้ไขระยะเวลาการจัดตั้ง
 สภามหาวิทยาลัยให้เสร็จจาก **“หนึ่งปี”** เป็น **“หนึ่งร้อยแปดสิบวัน”** นับแต่ที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สอง ชั้นพิจารณาเรียงตามลำดับมาตรา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

<u>ชื่อร่างพระราชบัญญัติ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>คำปรารภ</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๔</u>	มีการแก้ไข
คณะกรรมการแก้ไข เป็นดังนี้	

“ มาตรา ๔ ให้รวมมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิชาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข มาจัดตั้งเป็นมหาวิทยาลัยนครพนมตามพระราชบัญญัตินี้

มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นนิติบุคคล และเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

<u>มาตรา ๕</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๑ บททั่วไป</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๖ ให้มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันทางวิชาการที่ให้ความรู้และความชำนาญในการปฏิบัติที่เชื่อมชึ่งกับวิชาชีพและวิชาชีพชั้นสูง มีวัตถุประสงค์ให้การศึกษาและให้ปริศนศาสตร์ที่สัมพันธ์กัน
สนับสนุน ส่งเสริม ปกป้องสิทธิธรรมและเสรีภาพทางวิชาการของมหาวิทยาลัย บุคคลและกลุ่มคนในสังคม
ร่วมทั้งเพื่อให้เกิดการศึกษา และส่งเสริมงานวิจัยเพื่อสร้างและพัฒนางอค์ความรู้ สร้างสังคมแห่งการเรียนรู้
และสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติและมีคุณภาพ
มีส่วนร่วมกับสังคมในการทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การกีฬา สืบสาน และสร้างเสริมภูมิปัญญาให้
เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยยึดหลัก
จริยธรรมทางวิชาการ และหลักในการให้โอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชน ในศาสตร์ที่ส่งเสริมให้
ส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้ และส่งเสริมระบบการเรียนรู้ที่ก่อให้เกิดปัญญาเพื่อพัฒนาสังคมให้อยู่ร่วมกัน
อย่างสันติ มีคุณธรรมและมีพันชติศดชึ่งสังคม รวมทั้งการสนับสนุนกิจกรรมของรัฐและท้องถิ่น และมีส่วน
ร่วมในการพัฒนาชุมชนและสิ่งแวดล้อม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๗ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้กำหนดภาระหน้าที่ของมหาวิทยาลัยดังต่อไปนี้

- (๑) ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถทางวิชาการและทักษะในวิชาชีพ รู้จักคิด
อย่างมีเหตุผล มีคุณธรรม จริยธรรม และมีความใฝ่เรียนรู้
- (๒) จัดการศึกษาทางด้านวิชาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาและระดับปริญญา
- (๓) สร้างหรือพัฒนางอค์ความรู้อย่างต่อเนื่อง และนำความรู้นั้นไปใช้เพื่อประโยชน์
ในการพัฒนาประเทศและภูมิภาคใกล้เคียง โดยเน้นการวิจัย การประยุกต์และการบูรณาการภูมิปัญญา
ท้องถิ่นเข้ากับเทคโนโลยีเพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้เข้มแข็ง มีสันติสุขและยั่งยืน
- (๔) ส่งเสริม ประยุกต์ และพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง

(๕) ให้บริการทางวิชาการและวิชาชีพ ถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีที่เป็นประโยชน์ เพื่อพัฒนาศักยภาพในการผลิตและบริการชุมชน สังคม และประเทศ ตลอดจนการชี้แนะทางเลือกที่ดีแก่ ชุมชนและสังคม

(๖) ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาและนันทนาการ

(๗) ส่งเสริมและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือทางการศึกษา การวิจัย และการบริการกับ สถาบันและหน่วยงานอื่น ทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(๘) จัดการศึกษา โดยเน้นประชาชนในภูมิภาคที่ตั้งของมหาวิทยาลัยและประเทศ ใกล้เคียงเป็นสำคัญ

(๙) ร่วมพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการจัดการศึกษาและฝึกอบรมที่ตอบสนองความต้องการ และเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง เชิดชูภูมิปัญญาของท้องถิ่น สร้างสรรค์ศิลปวิทยา เพื่อความเจริญก้าวหน้าอย่างมั่นคงและยั่งยืนของปวงชน

(๑๐) จัดให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จาก ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ชุมชนและให้ ชุมชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

<u>มาตรา ๘</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๙</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๐</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๑</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๒</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>มาตรา ๑๓</u>	ไม่มีการแก้ไข
<u>หมวด ๒ การดำเนินการ</u>	ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๔**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้**

“มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี และประธานสภา

คณาจารย์และข้าราชการ และผู้บริหารสูงสุดขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครพนม
จำนวนสองคน

(๒/๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่ง

รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก หัวหน้าส่วนราชการ หรือหัวหน้าหน่วยงาน
ที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

(๓) กรรมการสภามหาวิทยาลัยจำนวนสามคน ซึ่งเลือกจากคณาจารย์ประจำของ
มหาวิทยาลัยและมีผู้ดำรงตำแหน่งตาม (๒/๑)

(๔) คณาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรึกษาซึ่งมีจำนวนสองคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งโดยคณาจารย์ซึ่ง
คณะคณาจารย์ที่ปรึกษาที่ปรึกษา

(๕) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวนสิบสองคน ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัย

ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่ง ซึ่งมีใช้กรรมการสภามหาวิทยาลัย
เป็นเลขานุการสภามหาวิทยาลัย โดยคำแนะนำของอธิการบดี

ให้สภามหาวิทยาลัยเลือกกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิคนหนึ่ง เป็นอุปนายก
สภามหาวิทยาลัย และให้อุปนายกสภามหาวิทยาลัยทำหน้าที่แทนนายกสภามหาวิทยาลัย เมื่อนายก
สภามหาวิทยาลัยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ หรือเมื่อไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารสูงสุดของ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดนครพนม และกรรมการสภามหาวิทยาลัยตาม (๒/๑) (๓) (๔)
และ (๕) ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการเสนอให้แก้ไขความในมาตรา
๑๔ เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๔ ให้มีสภามหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) นายกสภามหาวิทยาลัย ซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(๒) กรรมการสภามหาวิทยาลัยโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิการบดี และประธานสภา

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามวรรคหนึ่ง นายกสภามหาวิทยาลัยและ
กรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒/๑) (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย

ประเภทนั้น

(๔) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๕) สภามหาวิทยาลัยมีมติให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสีย บกพร่องต่อหน้าที่
หรือหย่อนความสามารถ

(๖) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

การพ้นจากตำแหน่งตาม (๕) ต้องเป็นไปตามมติสองในสามของจำนวนกรรมการ
สภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่ตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยว่างลงไม่ว่า
ด้วยเหตุใด และยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัย
แทนตำแหน่งที่ว่างอยู่ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วยกรรมการสภามหาวิทยาลัยเท่าที่มีอยู่

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๔ (๒/๑)
(๓) (๔) หรือ (๕) พ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระและได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว
ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลืออยู่
น้อยกว่าเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้

ในกรณีที่นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยพ้นจากตำแหน่ง
ตามวาระ แต่ยังมีได้ดำเนินการให้ได้มาซึ่งนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่
ให้นายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยซึ่งพ้นจากตำแหน่ง ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่า
จะได้มีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยใหม่แล้ว”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๖ สภามหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ควบคุมดูแลกิจการทั่วไปของมหาวิทยาลัย
อำนาจหน้าที่เช่นว่านี้ให้รวมถึง

(๑) วางนโยบายและแนวทางในการพัฒนามหาวิทยาลัย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย

(๒) วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศของมหาวิทยาลัย เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย และอาจมอบหมายให้ส่วนราชการใดในมหาวิทยาลัยเป็นผู้วางระเบียบ ออกข้อบังคับและประกาศสำหรับส่วนราชการนั้นก็ได้

(๓) พิจารณาการจัดตั้ง การรวม และการยุบเลิกส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๘ รวมทั้งการแบ่งส่วนราชการของส่วนราชการดังกล่าว

(๓/๑) พิจารณาให้ความเห็นชอบหลักสูตรการศึกษาให้สอดคล้องกับมาตรฐานที่คณะกรรมการการอุดมศึกษากำหนด

(๓/๒) อนุมัติการรับสถานศึกษาชั้นสูงเข้าสมทบในมหาวิทยาลัยหรือยกเลิกการสมทบ

(๔) อนุมัติให้ปริญญา พระทศนีชัชวาลุภักดิ์ ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร รวมทั้งอนุมัติการให้ปริญญาเกิตติมศักดิ์

(๕) พิจารณาดำเนินการเพื่อทรงพระกรุณา โปรดเกล้า ฯ แต่งตั้ง และพิจารณาถอดถอน บาทกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๔ (๕) อธิการบดี ศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์พิเศษ

(๖) แต่งตั้งและถอดถอนศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ

(๗) แต่งตั้งและถอดถอนรองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ และหัวหน้าส่วนราชการ ตามมาตรา ๘

(๘) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยและอธิการบดี

(๙) วางระเบียบและออกข้อบังคับต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารงาน การเงิน การจัดหา รายได้ และผลประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

(๑๐) อนุมัติงบประมาณรายจ่ายจากเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย

(๑๑) แต่งตั้งคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ หรือบุคคลเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใด หรือมอบหมายให้ปฏิบัติกรอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัย

(๑๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบในเรื่องที่เกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยตามที่ อธิการบดีเสนอ และอาจมอบหมายให้อธิการบดีปฏิบัติอย่างหนึ่งอย่างใดอันอยู่ในอำนาจหน้าที่ของสภามหาวิทยาลัยได้

(๑๓) ปฏิบัติหน้าที่อื่นเกี่ยวกับกิจการของมหาวิทยาลัยที่มีได้ระบุให้เป็นหน้าที่ของผู้ใดโดยเฉพาะ "

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๑๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน และคณาจารย์

ของมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการเสนอให้แก้ไขความใน**มาตรา ๑๘ เป็นดังนี้**

“มาตรา ๑๘ ให้มีคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

ประกอบด้วย

(๑) ประธานซึ่งเลือกจากผู้ทรงคุณวุฒิ

(๒) กรรมการจากผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรเอกชน

และคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานและกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น ตลอดจนการประชุมของคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย

ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นแต่งตั้งรองอธิการบดีคนหนึ่งเป็นเลขานุการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น โดยคำแนะนำของอธิการบดี”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและ
ที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม

มาตรา ๑๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตาม
มาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนา
ชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน
และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๓/๑) ระดมทุนและทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการศึกษาชุมชนในท้องถิ่น

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย”

**ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการเสนอให้แก้ไขความในมาตรา
๑๙ เป็นดังนี้**

“มาตรา ๑๙ ให้คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) เสนอนโยบาย แผน และเป้าหมายการดำเนินการให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ตาม
มาตรา ๖ ต่อสภามหาวิทยาลัย

(๒) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่มหาวิทยาลัยในการจัดการศึกษา การพัฒนา
ชุมชน เพื่อสนองต่อความต้องการและเสริมสร้างองค์ความรู้ของชุมชนให้เข้มแข็ง

(๓) ประสาน ส่งเสริมความร่วมมือและช่วยเหลือระหว่างมหาวิทยาลัยกับชุมชน
และองค์กรทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

(๓/๑) ระดมทุนและทรัพยากร เพื่อส่งเสริมการศึกษาของชุมชนในท้องถิ่น

(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่อธิการบดีหรือสภามหาวิทยาลัยมอบหมาย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและ
ที่แก้ไขใหม่ในที่ประชุม

มาตรา ๒๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“ มาตรา ๒๐ ให้มีสภาวิชาการ ประกอบด้วยประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการซึ่ง**เป็นมาจากคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยและผู้ทรงคุณวุฒิ**

จำนวน คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการ ได้มา วาระการดำรงตำแหน่ง และการพ้นจากตำแหน่งของประธานสภาวิชาการและกรรมการสภาวิชาการ ตลอดจนการประชุมสภาวิชาการ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๒๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“ มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาหรือองค์กรวิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และ ได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น ไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๑/๑) สำเร็จการศึกษาปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยหรือศาสตราจารย์ นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการเสนอให้แก้ไขความในมาตรา ๒๗ เป็นดังนี้

“มาตรา ๒๗ อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาหรือองค์วิชาชีพชั้นสูงที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่นไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๑/๑) ได้รับปริญญาชั้นใดชั้นหนึ่งหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และได้ทำการสอนหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาอื่นที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง หรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น หรือเคยดำรงตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัยมาแล้วรวมเป็นเวลาไม่น้อยกว่าห้าปี

(๒) ดำรงตำแหน่งหรือเคยดำรงตำแหน่ง ~~ศาสตราจารย์~~ หรือศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง อธิการบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่
ในที่ประชุม

มาตรา ๒๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๒๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๑

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๒

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“ มาตรา ๓๒ กณบดีและรองกณบดี ต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

(๑) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าชั้นปริญญาเอกหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น ไม่น้อยกว่าสองปี

(๒) สำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรอง และมีประสบการณ์ด้านการสอนในมหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาที่สภามหาวิทยาลัยรับรองหรือมีประสบการณ์ด้านการบริหารอื่น ไม่น้อยกว่าสี่ปี

(๓) ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

นอกจากคุณสมบัติตามวรรคหนึ่ง กณบดีและรองกณบดีต้องมีคุณสมบัติอื่นและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามที่กำหนดในข้อบังคับของมหาวิทยาลัย ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๕

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๓๙

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๐

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๑

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๓ ตำแหน่งทางวิชาการ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๓/๑

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่

คณะกรรมการธิการเพิ่มขึ้นใหม่ เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๓/๑ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ศาสตราจารย์ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์ และวิธีการแต่งตั้งศาสตราจารย์เกียรติคุณ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการได้เสนอแก้ไขความในมาตรา ๔๓/๑ วรรคหนึ่ง เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๓/๑ ศาสตราจารย์ซึ่งมีความรู้ความสามารถและความชำนาญเป็นพิเศษและพ้นจากตำแหน่งไปโดยไม่มีความผิด สภามหาวิทยาลัยอาจแต่งตั้งให้เป็นศาสตราจารย์เกียรติคุณในสาขาที่ผู้นั้นมีความเชี่ยวชาญเพื่อเป็นเกียรติยศได้”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการเพิ่มขึ้นของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่
ในที่ประชุม

มาตรา ๔๔

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๕

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๔๕ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ มีสิทธิใช้
ตำแหน่งศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ หรือผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ แล้วแต่กรณี เป็นคำนำหน้านามเพื่อแสดงวิทยฐานะ
ได้ตลอดไป

การใช้คำนำหน้านามตามวรรคหนึ่งให้ใช้อักษรย่อ ดังนี้

ศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ศ.
ศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ศ. (พิเศษ)
<u>ศาสตราจารย์เกียรติคุณ</u>	<u>ใช้อักษรย่อ</u>	<u>ศ. (เกียรติคุณ)</u>
รองศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	รศ.
รองศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	รศ. (พิเศษ)
ผู้ช่วยศาสตราจารย์	ใช้อักษรย่อ	ผศ.
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ	ใช้อักษรย่อ	ผศ. (พิเศษ)”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

หมวด ๔ ประโยชน์และเครื่องหมายวิทยฐานะ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๖

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๗

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๘

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๔๙**มีการแก้ไข****คณะกรรมการอธิการแก้ไข เป็นดังนี้**

“มาตรา ๔๙ สภามหาวิทยาลัยอาจออกข้อบังคับกำหนดให้มี**ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร** สำหรับสาขาวิชาใดก็ได้ ดังนี้

(๑) **ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง** ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง** ภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๒) **ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง** ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง** ภายหลังได้รับปริญญาโทหรือเทียบเท่าแล้ว

(๓) **ประกาศนียบัตรบัณฑิต** ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง** ภายหลังได้รับปริญญาตรีหรือเทียบเท่าแล้ว

(๔) **อนุปริญญา** ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาใดสาขาวิชาหนึ่ง** ก่อนถึงขั้นได้รับปริญญาตรี

(๕) **ประกาศนียบัตร** ออกให้แก่**ผู้สำเร็จการศึกษาเฉพาะวิชา”**

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๐**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๕๑****มีการแก้ไข****คณะกรรมการอธิการแก้ไข เป็นดังนี้**

“มาตรา ๕๑ มหาวิทยาลัยอาจกำหนดให้มี**ครุฑวิทยฐานะหรือเข็มวิทยฐานะเป็น** เครื่องหมายแสดงวิทยฐานะของผู้ได้รับปริญญา **ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา และประกาศนียบัตร** และอาจกำหนดให้มี**ครุฑประจำตำแหน่ง** นายกสภามหาวิทยาลัย **ครุฑประจำตำแหน่งกรรมการสภามหาวิทยาลัย** **ครุฑประจำตำแหน่งผู้บริหาร** หรือ**ครุฑประจำตำแหน่งคณาจารย์ก็ได้**

การกำหนดลักษณะ ชนิด ประเภท และส่วนประกอบของ**ครุฑวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ** และ**ครุฑประจำตำแหน่ง** ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ครุฑวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ และครุฑประจำตำแหน่ง จะใช้ในโอกาสใด โดยมีเงื่อนไข ใดๆ ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัย”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๒

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๓

ไม่มีการแก้ไข

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๔

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๔ ผู้ใดใช้กรวยวิทยฐานะ เข็มวิทยฐานะ กรวยประจำตำแหน่ง เครื่องแบบ เครื่องหมาย หรือเครื่องแต่งกายของนักศึกษาหรือสิ่งใดที่เลียนแบบสิ่งดังกล่าว โดยไม่มีสิทธิที่จะใช้ หรือแสดงด้วยประการใดๆ ว่าตนมีปริญญา ประทศหนึ่งขั้ตดุขุฎิขั้ตทิต ประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ประกาศนียบัตรบัณฑิต อนุปริญญา ประกาศนียบัตร หรือมีตำแหน่งใดในมหาวิทยาลัย โดยที่ตนไม่มีสิทธิ ถ้าได้กระทำเพื่อให้บุคคลอื่นเชื่อว่าตนมีสิทธิที่จะใช้หรือมีวิทยฐานะหรือตำแหน่งเช่นนั้น ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๕

ไม่มีการแก้ไข

บทเฉพาะกาล

ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๕๖

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๖ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน งบประมาณ หนี้ สิทธิ ภาระผูกพัน ข้าราชการ ลูกจ้าง และอัตรากำลัง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนมตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิชาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคามตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนม และวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวงกระทรวงสาธารณสุข มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้โอนอาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า และอาคารศาลาประชาคมอำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม มาเป็นของมหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ข้าราชการซึ่งโอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยในระยะเริ่มแรกให้ข้าราชการดังกล่าวยังคงดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือน ตลอดจนได้รับสิทธิประโยชน์เช่นเดิมต่อไปจนกว่าจะได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา "

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๕๗

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข เป็นดังนี้

"มาตรา ๕๖ ให้ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดีของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตลอดจนคณาจารย์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม รองอธิการบดีประจำวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสภานครพนม และคณาจารย์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีสภานครพนม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งอธิการบดี หรือรองอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่ที่เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษารักษาการในตำแหน่งอธิการบดีตามพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอธิการบดีขึ้นใหม่ ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ "

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการธิการ

มาตรา ๕๘

มีการแก้ไข

คณะกรรมการธิการแก้ไข เป็นดังนี้

"มาตรา ๕๘ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น รวมทั้งผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าวของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ดำรงตำแหน่งคณบดี ผู้อำนวยการ หัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่น หรือผู้ดำรงตำแหน่งรองของตำแหน่งดังกล่าว ตามพระราชบัญญัตินี้ต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้ดำรงตำแหน่งรองของผู้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับพ้นจากตำแหน่งด้วย

ให้ผู้ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนราชการภายในของคณะ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏ นครพนม ตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏ และวิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัย มหาสารคามตามกฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยมหาสารคาม อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับดำรง ตำแหน่งต่อไป ทั้งนี้ ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๕๙

มีการแก้ไข

คณะกรรมการการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภามหาวิทยาลัย และคณบดีมหาวิทยาลัยของ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม คณบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ปฏิบัติหน้าที่ที่นายกสภามหาวิทยาลัย และคณบดีมหาวิทยาลัยต่อไปจนกว่าจะได้มีซึ่งสภา มหาวิทยาลัยระหว่างที่ยังมิได้มีสภามหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภา มหาวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขาธิการ คณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย อธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิค นครพนม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม และผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรม ราชชนนี นครพนม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรี ว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งตามคำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดย แต่งตั้งจากบุคคลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้ รองเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา มอบหมายเป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตาม พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

ในที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร คณะกรรมการเสนอให้แก้ไขความในมาตรา ๕๙ เป็นดังนี้

“มาตรา ๕๙ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนายกสภาวิทยาลัย และคณบดีสภา วิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม คณบดีวิทยาลัยราชภัฏ อยู่ในวันที่

พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับปฏิบัติหน้าที่ของคณาจารย์มหาวิทยาลัย และคณาจารย์มหาวิทยาลัย
ต่อไปจนกว่าจะได้มีคำสั่งของคณาจารย์มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ในระหว่างที่ยังมิได้มีสภา
มหาวิทยาลัยตามพระราชบัญญัตินี้ ให้สภามหาวิทยาลัยประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิที่
นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นนายกสภามหาวิทยาลัย เลขานุการคณะกรรมการการอุดมศึกษา
เป็นอุปนายกสภามหาวิทยาลัย ผู้ว่าราชการจังหวัดนครพนม อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏ
นครพนม รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม
ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคนครพนม ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม
และผู้อำนวยการวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราช
บัญญัตินี้ใช้บังคับ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งตาม
คำแนะนำของคณะกรรมการการอุดมศึกษาจำนวนเก้าคน โดยแต่งตั้งจากบุคคลในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือไม่น้อยกว่าสามคน เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัย และให้รองเลขาธิการ
คณะกรรมการการอุดมศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งเลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษามอบหมาย
เป็นกรรมการและเลขานุการสภามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ จนกว่าจะมีสภามหาวิทยาลัยตามพระราช
บัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการและที่แก้ไขใหม่
 ในที่ประชุม

มาตรา ๖๐

มีการแก้ไข

คณะกรรมการแก้ไข เป็นดังนี้

“มาตรา ๖๐ ให้ผู้ซึ่งเป็นศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ
 รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์
 ของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๖ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ มีฐานะเป็นศาสตราจารย์
 ศาสตราจารย์พิเศษ ศาสตราจารย์เกียรติคุณ รองศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์พิเศษ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิเศษ หรืออาจารย์ ตามพระราชบัญญัตินี้

ให้ผู้ซึ่งเป็นอาจารย์พิเศษของสถานศึกษาตามมาตรา ๕๖ อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้
 ใช้บังคับเป็นอาจารย์พิเศษต่อไปตามพระราชบัญญัตินี้ จนครบกำหนดเวลาที่ได้รับแต่งตั้ง”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๑**มีการแก้ไข****คณะกรรมการการเพิ่มขึ้นใหม่ เป็นดังนี้**

“มาตรา ๖๑ ให้ส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตามกฎหมายว่าด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏ วิทยาเขตนครพนม ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ตามกฎหมายว่าด้วย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม และให้วิทยาลัยเทคนิคนครพนมและวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานของมหาวิทยาลัยไปพลางก่อน จนกว่าจะได้มีการจัดตั้ง รวม หรือยุบเลิกหน่วยงานนั้นตามพระราชบัญญัตินี้

ให้สภามหาวิทยาลัยประเมินหน่วยงานตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยเห็นว่า ควรรวม หรือยุบเลิกหน่วยงานใด ให้ดำเนินการออกกฎกระทรวงให้เป็นไปตามนั้น ทั้งนี้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับการแก้ไขของคณะกรรมการ

มาตรา ๖๒**ไม่มีการแก้ไข****มาตรา ๖๓****คณะกรรมการตัดออก**

“มาตรา ๖๓ ในกรณีที่กฎหมายว่าด้วยมหาวิทยาลัยราชภัฏยังไม่มีผลใช้บังคับให้ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม อธิการบดี รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏนครพนม ตำแหน่งต่าง ๆ ของ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏ และส่วนราชการของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ตามพระราชบัญญัตินี้ มหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัยนครพนม อธิการบดี รองอธิการบดี ตำแหน่งต่าง ๆ ของสภามหาวิทยาลัยนครพนม สภาสภามหาวิทยาลัย และส่วนราชการของสภามหาวิทยาลัยนครพนม”

มติ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ตัดความในมาตรา ๖๓
ออกทั้งหมด

เมื่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่างแล้ว ที่ประชุมได้พิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง ตามนัยข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ โดยมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอให้แก้ไขถ้อยคำในมาตรา ๖ คำว่า “ศิลปะ” เปลี่ยนเป็นคำว่า “ศิลปะ” และนอกจากความในมาตรา ๖ แล้ว หากคำว่า “ศิลปะ” ปรากฏอยู่ที่ใดในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ให้ใช้คำว่า “ศิลปะ” แทนทุก ๆ แห่ง

ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่สาม

มติที่ประชุม ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่สามเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ ด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์

ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๑๑๖ กำหนดว่า “เมื่อได้พิจารณาตามข้อ ๑๑๕ จนจบร่างแล้ว ให้สภาพิจารณาทั้งร่างเป็นการสรุปอีกครั้งหนึ่ง และในการพิจารณาครั้งนี้สมาชิกอาจขอแก้ไขเพิ่มเติมถ้อยคำได้ แต่จะขอแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อความใดไม่ได้ นอกจากเนื้อความที่เห็นว่าขัดแย้งกัน”

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ.

สภาพปัญหาการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจังหวัดนครพนม

จากข้อมูลของสำนักงานจังหวัดนครพนม พบว่า ในปี ๒๕๔๕ มีประชากรกลุ่มอายุ อุดมศึกษา (๑๘ - ๒๑ ปี) จำนวนประมาณ ๕๕,๐๐๐ คน แต่มีจำนวนนักศึกษาอุดมศึกษาเพียง ประมาณ ๔,๙๙๑ คน หรือคิดเป็นร้อยละ ๙ ของประชากร กลุ่มอายุ ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของทั้งประเทศ ซึ่งประมาณร้อยละ ๒๔.๙ มาก แสดงถึงการขาดโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาของกลุ่ม ประชากรวัยเรียน ทั้งนี้เนื่องจากขาดแคลนสถาบันการศึกษาในระดับอุดมศึกษาโดยเฉพาะระดับ ปริญญา และประชากรส่วนหนึ่งไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาจังหวัดอื่น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าจะมี การขยายตัวของสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดนครพนม เช่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขต นครพนม มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการอำเภอนาแก ก็เป็นเพียงการจัดการศึกษาใน บางสาขาวิชา ไม่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่

สภาพปัญหาด้านการศึกษาของจังหวัดนครพนม สรุปได้ดังนี้ (สำนักงานจังหวัด นครพนม, ฝายนโยบายและแผน, กรกฎาคม ๒๕๔๕)

๑. **การขยายการศึกษาระดับอุดมศึกษา** เป็นการจัดการศึกษาในบางสาขาวิชา หลักสูตรไม่ครอบคลุมและสนองกับความต้องการของนักเรียนที่จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย อีกทั้งไม่มีสถาบันการอุดมศึกษาที่เป็นสถาบันหลัก ผู้เรียนส่วนใหญ่ของจังหวัดนครพนม จึงไปศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในต่างจังหวัด นักเรียนส่วนใหญ่ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ จึงไม่ สามารถเดินทางไปศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้

๒. การผลิตกำลังคนในสาขาที่ขาดแคลน เช่น ด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และ ภาษาต่างประเทศ ยังมีไม่เพียงพอเพราะขาดสถาบันที่จะผลิตและฝึกอบรม

๓. **สถาบันฝึกอาชีพ** ทั้งวิชาชีพพระยะสั้น และระยะยาวไม่เพียงพอ และไม่สนอง ต่อความต้องการของท้องถิ่น ที่จะนำไปประกอบอาชีพ

๔. **คุณภาพการศึกษาของจังหวัด** ยังอยู่ในระดับที่ไม่น่าพอใจ มีอัตราการซ้ำชั้น และออกกลางคันในระดับสูง และนักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถเรียนต่อได้ เนื่องจากฐานะยากจน

๕. **หลักสูตรทุกระดับการศึกษา** ไม่สอดคล้องและสนองความต้องการของ ผู้เรียนและท้องถิ่น

๖. ประชาชนขาดแหล่งค้นคว้า ศึกษาหาความรู้ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ จึงทำให้ ขาดความกระตือรือร้นต่อการใฝ่รู้ที่จะนำไปสู่สังคมแห่งการเรียนรู้

๗. การจัดระบบข้อมูลสารสนเทศ ไม่ทันสมัยและความต้องการต่อการนำไปใช้ ในการพัฒนาจังหวัดและภูมิภาค ทำให้ขาดประสิทธิภาพด้านการแข่งขันกับต่างประเทศ

๘. การวิจัยเพื่อการพัฒนาทั้งทางด้านเศรษฐกิจสังคมในจังหวัดและภูมิภาค ยังมีน้อย เพราะขาดบุคลากรด้านการวิจัย ตลอดจนขาดองค์กรหลัก เช่น สถาบันอุดมศึกษา ในการส่งเสริมการวิจัยเพื่อการพัฒนาอย่างจริงจัง ทำให้ไม่มีองค์ความรู้และเครื่องมือในการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ความต้องการการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประชาชนจังหวัดนครพนม*

๑. ผลจากการศึกษาวิจัย

จากการศึกษาวิจัยโครงการกำหนดแผนที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งนักวิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งสายสามัญ และสายอาชีพ จาก ๒๒ จังหวัด กระจายไปยังภาคต่างๆ ทั่วประเทศ จำนวน ๗,๗๐๐ คน โดยการสุ่มตัวอย่าง โรงเรียนในแต่ละจังหวัดใน ๓ ลักษณะ คือ โรงเรียนที่อยู่ในจังหวัด โรงเรียนในอำเภอรอบนอกและโรงเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความต้องการทางการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย สรุปได้ดังนี้

๑.๑ ความสนใจและระดับการศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความมุ่งมั่นและสนใจที่จะศึกษาต่อสูงถึงร้อยละ ๙๗.๙ (จำนวนผู้ตอบ ๗,๕๑๕ คน จากจำนวนทั้งสิ้น ๗,๗๐๐ คน) ไม่มีจังหวัดใดเลยที่นักเรียนสนใจศึกษาในระดับอุดมศึกษาต่ำกว่าร้อยละ ๙๕.๐ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายกว่าร้อยละ ๗๘.๑ ของกลุ่มตัวอย่างใน ๑๔ จังหวัด ประสงค์จะศึกษาในระดับปริญญาตรี มากกว่าอนุปริญญา โดยในจังหวัดนครพนมนั้น นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีความมุ่งมั่นและสนใจที่จะศึกษาต่อสูงถึงร้อยละ ๙๔.๒ และประสงค์จะศึกษาในระดับปริญญาถึงร้อยละ ๗๔.๔

๑.๒ สาขา/คณะวิชาที่นักเรียนสนใจศึกษาต่อ

จากจำนวนสาขาวิชา/คณะวิชาที่กำหนดไว้ในแบบสอบถามของการศึกษาครั้งนี้ทั้งสิ้น ๗๖ สาขาวิชา สรุปได้ว่าสาขาวิชาที่นักเรียนมีความต้องการจะเข้าศึกษาต่อมากที่สุดเรียงลำดับดังนี้

- ๑) บัญชีและบริหารธุรกิจ
- ๒) วิทยาศาสตร์คอมพิวเตอร์
- ๓) นิเทศศาสตร์/สื่อสารมวลชน
- ๔) วิชาช่างสาขาต่างๆ
- ๕) เกษตรศาสตร์
- ๖) รัฐศาสตร์
- ๗) นิติศาสตร์

๑.๓ ลักษณะของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ

นักเรียนที่สอบถาม ตอบว่าต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาระบบปิดมากที่สุด คือ ๔,๕๙๑ คน หรือร้อยละ ๕๙.๖ รองลงมา คือ สถาบันอุดมศึกษาระบบเปิด จำนวน ๒,๔๗๔ คน หรือ ร้อยละ ๓๒.๑ และร้อยละ ๖.๕ ต้องการศึกษาต่อในสถาบันการศึกษาเอกชน

๑.๔ ที่ตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ

จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ ๓๓.๗ ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่ในจังหวัดของตนเอง ร้อยละ ๔๐.๙ ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งในจังหวัดอื่นในภูมิภาคเดียวกัน ถ้าในจังหวัดตนเองไม่มีสถาบันที่ต้องการ และมีนักเรียนส่วนหนึ่ง คือ ร้อยละ ๒๐.๖ ต้องการศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร นักเรียนในกลุ่มสุดท้ายนี้ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง และใกล้กรุงเทพมหานคร เช่น ลพบุรี นครสวรรค์ และราชบุรี เป็นต้น

๑.๕ ปัญหาอุปสรรคการศึกษาต่อ

ผลจากการสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรคในการศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นนักเรียนกว่าร้อยละ ๘๕ ตอบว่า พวกเขามีโอกาสศึกษาต่อปานกลางถึงมาก แต่มีข้อจำกัดหรืออุปสรรคที่ทำให้โอกาสการศึกษาต่อไม่สามารถเป็นไปได้หรือไม่สมบูรณ์ เพราะฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ร้อยละ ๓๔.๕ ความรู้พื้นฐานในวิชาสามัญของตนเองยังไม่ดีพอ ร้อยละ ๓๐.๓ และเพราะสถาบันการศึกษาอยู่ไกลภูมิลำเนา ร้อยละ ๖.๕ นอกนั้นเป็นปัญหาอื่นๆ อีกร้อยละ ๒๘.๗

๒. การประชุมรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในจังหวัด

๒.๑ จากการประชุมคณะทำงานโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนมของจังหวัดเพื่อร่วมกันพิจารณากำหนดแนวทางในการจัดตั้งมหาวิทยาลัย โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน เมื่อวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๕ สรุปได้ว่า ผู้แทนสถาบันการศึกษาในระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาในพื้นที่เห็นชอบด้วยกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นที่จังหวัดนครพนม โดยควรเป็นในลักษณะของเมืองมหาวิทยาลัย ที่มีองค์ประกอบของภาควิชาหรือคณะต่างๆ แยกกระจายกันอยู่ และเห็นว่าสถาบันการศึกษาที่มีอยู่ควรจะต้องพัฒนาคุณภาพให้อยู่ในระดับมาตรฐานสากล เป็นที่ยอมรับของนานาชาติ

สำหรับในระยะแรกนั้น เนื่องจากมหาวิทยาลัยที่จะตั้งขึ้นใหม่ไม่มุ่งเน้นให้มีการก่อสร้างอาคารสถานที่ ที่ประชุมได้มีการพิจารณาเห็นควรให้ใช้สถานที่ของส่วนราชการที่มีอยู่แล้วเป็นองค์ประกอบของมหาวิทยาลัย เช่น หอสมุดแห่งชาติ โดยอาจกำหนดให้เป็นอาคารหอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย ศาลาประชาคมยงใจยุทธเป็นหอประชุม หรือศาลาเอนกประสงค์ ที่ว่าการอำเภอเมืองหลังเก่าและหอประชุมเป็นอาคารสำนักงานอธิการบดี เป็นต้น

๒.๒ จากการประชุมปรึกษาหารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม เมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ณ ศาลากลางจังหวัดนครพนม ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุม ประกอบด้วย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ขณะนั้น (ศาสตราจารย์ นายแพทย์กระแส ชนะวงศ์) ผู้บริหารหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในส่วนกลาง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ทั้งภาครัฐและเอกชนในพื้นที่ รวมประมาณ ๗๐ คน ที่ประชุมเห็นด้วยกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม โดยใช้หลักการหลอมรวมสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่แล้วในจังหวัด โดยมีความเห็นร่วมกันว่า การจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดนครพนมนั้น ควรให้เป็นความริเริ่มจากคนในท้องถิ่น ให้เป็นสถาบันของชุมชนที่มีเอกลักษณ์เฉพาะของตนเอง ที่มีจุดแข็งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม การท่องเที่ยว เชื่อมโยงกับภูมิภาคอินโดจีน และประเทศแถบลุ่มแม่น้ำโขง

๒.๓ จากการประชุมปรึกษาหารือรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม เมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๕ ณ ศาลาประชาคม จังหวัดนครพนม พบว่า ผู้แทนสถาบันการศึกษา รวมทั้งผู้บริหารท้องถิ่นทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนนักการเมือง และประชาชนในพื้นที่เห็นชอบด้วยกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม โดยใช้หลักการหลอมรวมสถาบันที่มีอยู่ในจังหวัด อันจะทำให้การบริหารอุดมศึกษามีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด โดยหน่วยงานต่างๆ ในพื้นที่ที่มีความพร้อม ยินดีให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ แก่โครงการฯ ทั้งด้านอาคาร สถานที่ งบประมาณ การร่างกฎหมาย และความร่วมมืออื่นๆ อย่างเต็มที่ สำหรับรูปแบบการหลอมรวมนั้นที่ประชุมเห็นว่าควรใช้วิธีการหลอมรวมแบบเข้ม ในรูปแบบของการร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยขึ้นมาใหม่ เพื่อให้ทุกสถาบันที่มาหลอมรวมอยู่ภายใต้ชื่อมหาวิทยาลัยเดียวกัน

๒.๔ ผลจากการประชุมคณะกรรมการเตรียมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ที่ประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม โดยหลอมรวมสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่ในจังหวัด และเห็นว่าควรเร่งดำเนินการจัดทำแผนแม่บท และร่าง พ.ร.บ. มหาวิทยาลัยให้แล้วเสร็จ เพื่อให้ทันการเสนอร่างกฎหมายเข้าสภาได้ทันในการประชุมสมัยต่อไป สำหรับการบริหารจัดการเห็นว่าควรให้มีรูปแบบที่อิสระคล่องตัว รวมทั้งควรใช้ลักษณะพิเศษของภูมิภาคนี้ที่สามารถเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอินโดจีน ในการบริหารจัดการมหาวิทยาลัยเชิงธุรกิจมากขึ้น เพื่อนำรายได้มาสู่มหาวิทยาลัยและพัฒนาสู่ความเป็นนานาชาติ

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม : ข้อดีและข้อควรคำนึง*

ข้อดีของการจัดตั้ง

๑. **รองรับผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายที่ต้องการเข้าศึกษาระดับอุดมศึกษาได้มากขึ้น**
๒. **กระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ทั่วถึงและเป็นธรรมแก่ประชาชนในจังหวัดมากขึ้น** ผู้สำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายมีโอกาสเลือกเรียนในสถาบันอุดมศึกษาที่อยู่ใกล้ภูมิลำเนาและในคณะ/สาขาวิชาที่ตนถนัดหรือสนใจมากขึ้น
๓. **เป็นการใช้ทรัพยากรของสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่เดิมให้เกิดประสิทธิภาพสูงขึ้น** ทั้งอาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และบุคลากร
๔. **ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน มีโอกาสที่จะประกอบอาชีพในท้องถิ่นมากขึ้น** และใช้ความรู้ความสามารถพัฒนาชุมชนท้องถิ่นได้มากขึ้น
๕. **ประหยัคงบประมาณของรัฐ** ในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเต็มรูปแบบแห่งใหม่
๖. **เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นมีบทบาทและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการ** อันทำให้การจัดการเรียนการสอนสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นมาก
๗. **ลดปัญหาการอพยพเข้าส่วนกลาง** โดยเฉพาะกรุงเทพมหานคร เพื่อแสวงหาสถานที่เรียน ของนักเรียนที่สำเร็จชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
๘. **เปิดโอกาสให้คณาจารย์และบุคลากรในท้องถิ่นได้พัฒนาความรู้ความสามารถและประสบการณ์เพิ่มขึ้น** คงอยู่ในท้องถิ่น และช่วยกันพัฒนาท้องถิ่นอันเป็นบ้านเกิดให้เจริญก้าวหน้า

ข้อควรคำนึง และต้องมีการพัฒนาต่อเนื่อง

๑. **ต้องใช้เวลาในการปรับระดับมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษา การเรียนการสอน และบุคลากรของแต่ละสถาบันที่ต่างกัน**
๒. **แต่ละคณะอยู่ห่างไกลกัน** อาจเกิดความยากลำบากในการติดต่อสื่อสารและการประสานงาน ซึ่งต้องมีการนำระบบการเชื่อมโยงเครือข่ายเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
๓. **อาจเกิดปัญหาเกี่ยวกับบุคลากรในสถาบันเดิมมีศักยภาพไม่พอ** ซึ่งต้องมีการฝึกอบรม และพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
๔. **อาคารสถานที่ที่มีอยู่อาจไม่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนบางสาขาวิชา** ซึ่งต้องมีการใช้งบประมาณปรับปรุงและพัฒนาให้ได้มาตรฐานต่อไป

* http://www.onec.go.th/udom/k_mor_nara_nakon/nakon/new_plannakorn06.html

แผนแม่บทมหาวิทยาลัยนครพนม

แผนการดำเนินงานมหาวิทยาลัยนครพนม

จากสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าจังหวัดนครพนม มีศักยภาพที่จะเป็นศูนย์กลางของภูมิภาคอินโดจีน ทั้งการติดต่อคมนาคม การค้าขาย และการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จึงมีความเหมาะสมเป็นอย่างยิ่งในการที่จะเป็นศูนย์กลางการศึกษา เพื่อการพัฒนาประชากรให้มีความรู้ อันจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น และจะก่อให้เกิด การเชื่อมโยงและแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม การติดต่อการค้าขาย เสริมสร้าง และพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม ในภูมิภาคให้เจริญรุ่งเรือง ดังที่ ฯพณฯ พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ รองนายกรัฐมนตรี ได้แถลงต่อ ประชาชน ข้าราชการ จังหวัดนครพนม เมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๕ ในเรื่องการจัดการศึกษา ที่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาความยากจนของชาวนครพนมได้ ประกอบกับวิถีชีวิตของชาวอีสาน ที่ดำรงชีวิตด้วยความยากลำบากมานาน จึงควรหาวิธีการและใช้การจัดการศึกษาเป็นเครื่องมือ ในการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นทั้งในจังหวัดและภูมิภาค และเพื่อการแข่งขันในอนาคต โดยการฝึกกำลังและทรัพยากรที่มีอยู่ของสถาบันการศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างความร่วมมือในการจัดการศึกษาโดยวิธีบูรณาการและใช้ทรัพยากรทางการศึกษาของหน่วยงานและสถานศึกษา ทั้งภาครัฐ และเอกชนในการจัดตั้ง "มหาวิทยาลัยนครพนม" ขึ้น อันจะนำไปสู่การขยายโอกาสการศึกษา ระดับอุดมศึกษาแก่ประชาชนในจังหวัดและการเป็นศูนย์กลางด้านการศึกษาของภูมิภาคนี้ต่อไป

๑. หลักการ

ให้จัดตั้ง "มหาวิทยาลัยนครพนม" โดยใช้หลักการหลอมรวมสถาบันอุดมศึกษา ที่มีอยู่แล้ว ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม มหาวิทยาลัย มหาสารคาม วิทยาเขตนครพนม สถาบันราชภัฏนครพนม และวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี นครพนม

๒. วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อเป็นการใช้ทรัพยากรของประเทศที่มีอยู่แล้ว ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเป็นการ ประหยัดงบประมาณของรัฐ โดยไม่จำเป็นต้องลงทุนด้านสิ่งก่อสร้างจำนวนมาก สอดคล้องกับ สถานการณ์ของประเทศ

๒.๒ เพื่อเป็นการกระจายโอกาสและสร้างความเสมอภาคให้แก่เยาวชนและประชาชนทั่วไปในพื้นที่จังหวัดนครพนมและจังหวัดใกล้เคียง ได้มีโอกาสเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษามากขึ้น จะส่งผลต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และคุณภาพชีวิตของประชากร

๒.๓ ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของท้องถิ่นในการจัดการศึกษา ตามแนวทางที่กำหนดในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ รวมทั้งเป็นการพัฒนาครู อาจารย์ และบุคลากร ตลอดจนหน่วยงานในท้องถิ่น ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพสูงขึ้น กับทั้งยังสามารถจัดการเรียนการสอนได้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนมากขึ้น

๒.๔ เป็นการพัฒนาจังหวัดนครพนมให้เป็นศูนย์กลางทางการศึกษา วิจัยและพัฒนาด้านศิลปะและวัฒนธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในระดับท้องถิ่น ภูมิภาค และสู่ความเป็นสากล โดยเฉพาะจังหวัดนครพนมเป็นจังหวัดที่สามารถเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอินโดจีน คือ ลาว กัมพูชา และเวียดนามได้เป็นอย่างดี อันจะนำไปสู่การพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ และการเปิดตลาดทางการค้า

๒.๕ เพื่อให้มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นศูนย์ส่งเสริม พัฒนาการศึกษาและวิชาชีพให้สอดคล้องกับความต้องการของคนในท้องถิ่น และภูมิภาค

๒.๖ เพื่อให้เป็นศูนย์บูรณาการและพัฒนาทรัพยากรทางการศึกษาในท้องถิ่น ให้เป็นแหล่งเรียนรู้ และพัฒนาภูมิปัญญาไทยให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๓. พันธกิจและภารกิจของมหาวิทยาลัยนครพนม

"มหาวิทยาลัยนครพนม" เป็นสถาบันวิชาการและวิชาชีพ มีภารกิจในการให้การศึกษาในระดับอุดมศึกษา ฝึกอบรม ส่งเสริมวิชาการ และวิชาชีพ ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

๔. เป้าหมายการดำเนินการกิจ

๔.๑ มหาวิทยาลัยนครพนมจะเอื้อโอกาสให้แก่ประชาชนทุกระดับ ทุกอาชีพ ได้เข้ารับการศึกษาร้อยละ ๑๐๐

๔.๒ เป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ มีมาตรฐาน มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับสากล

๔.๓ หลักสูตรที่จะเปิดสอนในมหาวิทยาลัย เกิดจากการมีส่วนร่วมและความต้องการของประชาชนและสถานศึกษาในระดับท้องถิ่นและภูมิภาคเป็นสำคัญ ขณะเดียวกันคำนึงถึงความเป็นสากลบนพื้นฐานภูมิปัญญาไทย

๔.๔ บูรณาการความร่วมมือระหว่างสถานศึกษา สถานประกอบการ ภาครัฐและเอกชน ประชาชนในการจัดการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ

๔.๕ ให้บริการทางการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ ทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ

๔.๖ สนับสนุนการแลกเปลี่ยนบุคลากรด้านการศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ระหว่างท้องถิ่น ภูมิภาค และนานาชาติ

๔.๗ สนับสนุน อุดหนุน และให้ทุนการศึกษาและวิจัยเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาไทย สู่ความเป็นสากล

๔.๘ ผลิตบัณฑิตในระดับปริญญาและต่ำกว่าปริญญา

๕. แผนการดำเนินงานมหาวิทยาลัยนครพนม (พ.ศ.๒๕๕๗-๒๕๕๑)

๕.๑ ด้านวิชาการ (Academic Plan)

► นโยบาย

มหาวิทยาลัยนครพนม ดำเนินการจัดการเรียนการสอน ระดับอุดมศึกษา โดยให้ความสำคัญในประเด็นหลักดังนี้

๑. ผลิตและพัฒนากำลังคนที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม สามารถปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม และมีความสามารถในการสร้างงานและประกอบอาชีพอิสระได้

๒. จัดหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่น สอดคล้องกับความต้องการ และทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่น ภูมิภาค มีความเป็นนานาชาติ และก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงและความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตลอดจนให้มีความสมดุลระหว่างภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และสอดคล้องกับแนวทางการจัดการศึกษาตาม พ.ร.บ. การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยในระยะแรกเน้นในสาขาวิชาที่สถาบันมีความพร้อมและเชื่อมโยงกับการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญา ต่อไปจึงเน้นการพัฒนาตามทิศทางของจังหวัดและภูมิภาคเพิ่มขึ้น

๓. เอื้อโอกาสให้แก่ประชาชนในจังหวัดและภูมิภาคได้เข้ารับการศึกษอย่างทั่วถึง

๔. เน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน สถานศึกษา สถานประกอบการทั้งภาครัฐและเอกชน ในการจัดการศึกษาและพัฒนาวิชาชีพ เพื่อให้มีการใช้ทรัพยากรร่วมกันให้เกิดประโยชน์สูงสุด

๕. การบูรณาการและเชื่อมโยงกับกลุ่มประเทศอินโดจีน และนานาชาติประเทศเพื่อความเป็นเลิศทางวิชาการ และเป็นที่ยอมรับในระดับสากลบนพื้นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น

► เป้าหมาย

ในระยะ ๕ ปีแรก ให้แต่ละสถาบันที่เข้ามาหลอมรวม จัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาต่างๆ ที่แต่ละสถาบันดำเนินการอยู่แล้ว ดังนี้

๑. วิทยาลัยเทคนิคนครพนม

วิทยาลัยเทคนิคนครพนม ตั้งอยู่ที่กิโลเมตรที่ ๔ บนถนนสายนครพนม-สกลนคร บริเวณภูกระแต บ้านภูเขาทอง ต.หนองญาติ อ.เมือง จ.นครพนม มีเนื้อที่ ๕๐๖ ไร่

การจัดการเรียนการสอน

เปิดสอนในระดับ ปวช. ปวส. และ ปทส. (เทียบเท่าปริญญาตรี) ในประเภทวิชาต่าง ๆ (ทั้งระบบปกติ และระบบทวิภาคี) ได้แก่ ช่างอุตสาหกรรม พณิชยกรรม และคหกรรม สาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละประเภทวิชา มีดังนี้

- ระดับเทียบเท่ามัธยมศึกษาตอนปลายและต่ำกว่าปริญญา (ปวช. และ ปวส.)

๑) ประเภทวิชาช่างอุตสาหกรรม เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. ในสาขาวิชา ช่างยนต์ ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างไฟฟ้า ช่างก่อสร้าง และช่างเทคนิคสถาปัตยกรรม และเฉพาะระดับ ปวส. ในสาขาเทคนิคโลหะ ช่างโยธา และเทคนิคการผลิต และเฉพาะระดับ ปวช. ในสาขาช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อมโลหะ

๒) ประเภทวิชาพาณิชยกรรม เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. ในสาขาวิชา การบัญชี เลขานุการ และคอมพิวเตอร์ธุรกิจ การขาย (เฉพาะ ปวช.) การตลาด (ปวส.)

๓) ประเภทวิชาคหกรรม เปิดสอนระดับ ปวช. และ ปวส. ในสาขาวิชา คหกรรมธุรกิจ

- ระดับปริญญา

จัดการเรียนการสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) เทียบเท่าระดับปริญญาตรี ในสาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสาร

๒. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม ตั้งอยู่หมู่ที่ ๓ ตำบลขามเฒ่า อ.เมือง จ.นครพนม ติดกับถนนสายธาตุพนม-อุบลราชธานี ระยะห่างจากตัวจังหวัดนครพนม ๑๔ กิโลเมตร มีพื้นที่ ๘๗๕ ไร่

การจัดการเรียนการสอน

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม จัดการเรียนการสอนระดับ ปวช. ปวส. ปทส. ทั้งในระบบและนอกระบบ ในประเภทวิชาเกษตรกรรม และบริหารธุรกิจ ในสาขาวิชาต่างๆ ดังนี้

- ระดับ ปวช. และ ปวส.

๑) ประเภทวิชาเกษตรกรรม เปิดสอนระดับ ปวช. ในสาขาวิชาเกษตรและเทคโนโลยี และระดับ ปวส. ในสาขาวิชาพืชศาสตร์ สัตวศาสตร์ การประมง และช่างกลเกษตร การจัดการศึกษาระดับ ปวช. นี้ ยังเปิดรับผู้จบ ป.๖ หรือมีประสบการณ์ในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรมาแล้ว ๒-๓ ปี เข้าศึกษาตามโครงการอาชีวศึกษา เพื่อแก้ปัญหาความยากจนในชนบท (อศ.กช.) โดยใช้เวลาศึกษา ๕ ปี

๒) ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ เปิดสอนในระดับปวส.สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และการบัญชี

- ระดับ ปทส. (เทียบเท่าปริญญาตรี)

วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม จัดการศึกษาระดับปทส. ในสาขาวิชาพืชศาสตร์

๓. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม

วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม เป็นสถาบันการศึกษาสังกัดสถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข ตั้งอยู่เลขที่ ๙๒ ซอยประชาสุขสันต์ ถนนกลางเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม เพื่อยกระดับมาตรฐานและพัฒนาคุณภาพของการบริการสาธารณสุขสู่ตำบล และเปิดโอกาสให้บุตรหลานของประชาชนในเขตจังหวัดใกล้เคียงได้มีโอกาสเข้ามาศึกษาต่อ

การจัดการเรียนการสอน

จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรีในหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ (๔ ปี) และพยาบาลศาสตร์ (ต่อเนื่อง) ๒ ปี

๔. สถาบันราชภัฏนครพนม

จัดตั้งขึ้นในปี ๒๕๔๐ เพื่อขยายสถานที่ให้การศึกษาระดับอุดมศึกษา การวิจัย การบริการวิชาการต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น สถาบันราชภัฏนครพนม ตั้งอยู่ที่ ต.นาราชควาย อ.เมือง จ.นครพนม

การจัดการเรียนการสอน

สถาบันราชภัฏนครพนมจัดการเรียนการสอนระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี (๔ ปี และ ๒ ปี) ในสาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

๕. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตนครพนม

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (มมส.) วิทยาเขตนครพนม เริ่มดำเนินการตั้งตั้งแต่ปี ๒๕๔๐ เป็นหนึ่งในโครงการขยายวิทยาเขตสารสนเทศของทบวงมหาวิทยาลัย

การจัดการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตนครพนม จัดการเรียนการสอนระดับปริญญาตรี (ต่อเนื่อง ๒ ปี) ในสาขาวิชาการจัดการ และคอมพิวเตอร์ และปริญญาโท ใน ๖ สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาบริหารการศึกษา ศึกษาศาสตร์ เทคโนโลยีการศึกษา การประถมศึกษา หลักสูตรและการสอน และวิทยาศาสตร์ศึกษา

แผนพัฒนาการศึกษาระดับปริญญา มหาวิทยาลัยนครพนม

การจัดการศึกษาระดับปริญญาของมหาวิทยาลัยนครพนม นอกจากจะมีการดำเนินการต่อเนื่องในสถาบันที่มาหลอมรวม ซึ่งหลายแห่งจัดการศึกษาระดับปริญญาอยู่แล้ว ดังกล่าวในตอนต้น ในอนาคตมหาวิทยาลัยนครพนมมีแผนการพัฒนาการ ดังนี้

๑) แผนการจัดการศึกษาระดับปริญญาในคณะ/สาขาวิชาต่าง ๆ

ปี ๒๕๕๗ จัดตั้งคณะเกษตรกรรมและเทคโนโลยี (พัฒนาจากวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี) โดยเปิดสอนในสาขาวิชาต่าง ๆ ได้แก่

- เทคโนโลยีการผลิตพืช
- เทคโนโลยีการผลิตสัตว์
- เทคโนโลยีการอาหารและโภชนาการ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ (พัฒนามาจากวิทยาลัยเทคนิคนครพนม)

- วิศวกรรมการผลิต
- วิศวกรรมชนบท

คณะพยาบาลศาสตร์ (พัฒนาจากวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

นครพนม)

คณะศึกษาศาสตร์ (พัฒนาจากมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขต

นครพนม และสถาบันราชภัฏนครพนม)

ปี ๒๕๕๘ จัดตั้งคณะวิทยาการจัดการ

- คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
- การโรงแรม

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

- ภาษาศาสตร์
- การท่องเที่ยว
- อินโดจีนศึกษา
- ไทยคดีศึกษา
- ประวัติศาสตร์

ปี ๒๕๔๙ จัดตั้งคณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

- ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ
- วิทยาการคอมพิวเตอร์

สำนักวิจัยและพัฒนา

คณะบริหารธุรกิจ

- การค้าระหว่างประเทศ

ปี ๒๕๕๐ จัดตั้งคณะวิชานิติศาสตร์

- กฎหมายระหว่างประเทศ

ปี ๒๕๕๑ จัดตั้งคณะสาธารณสุขศาสตร์

๒) แผนด้านการวิจัย

มหาวิทยาลัยนครพนมจะดำเนินการพัฒนา ส่งเสริม สนับสนุนให้คณาจารย์และบุคลากรปฏิบัติงานด้านการวิจัย และเผยแพร่งานวิจัย การนำผลงานวิจัยไปใช้ในเชิงประยุกต์ให้เข้ากับหน่วยงานทั้งภายในและภายนอกประเทศ รวมทั้งชุมชนใกล้เคียง ประชาชนผู้สนใจโดยทั่วไป โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอินโดจีนและบริเวณลุ่มแม่น้ำโขง

► นโยบาย

มหาวิทยาลัยมีนโยบายสนับสนุน ส่งเสริมและพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากรให้ดำเนินการวิจัยในสาขาต่างๆ ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนเหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและทิศทางการพัฒนาของท้องถิ่น ภูมิภาค และประเทศ โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มอินโดจีน และบริเวณลุ่มแม่น้ำโขง เพื่อเอื้อต่อการเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีความเป็นสากล

► เป้าหมาย

๑. จัดให้มีเงินทุนสนับสนุนการวิจัยให้แก่คณาจารย์ และบุคลากร
๒. กำหนดนโยบาย และแผนงานการวิจัยของมหาวิทยาลัย ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาและปัญหาของท้องถิ่น
๓. สนับสนุนการวิจัยในหัวข้อต่างๆ ที่สามารถรองรับความจำเป็นของท้องถิ่น เพื่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจของชุมชนและภูมิภาค
๔. ให้บริการเกี่ยวกับงานวิจัยและอุปกรณ์การวิจัยแก่นักวิจัยและคณาจารย์ของมหาวิทยาลัย ตลอดจนหน่วยงานราชการและเอกชนในท้องถิ่น
๕. ประสานงานวิจัยกับหน่วยงานอื่นๆ ทั้งในและต่างประเทศ
๖. ประเมินผลงานวิจัย เพื่อเผยแพร่แก่เกษตรกรและผู้สนใจทั่วไป
๗. จัดให้มีโครงการวิจัยในหัวข้อที่จำเป็นต่อสภาพสังคมและเศรษฐกิจของท้องถิ่น โดยเฉพาะการวิจัยเกี่ยวกับประเทศในกลุ่มอินโดจีน และประเทศในอาณานิคมบริเวณลุ่มแม่น้ำโขง

๓) แผนด้านบริการทางวิชาการแก่สังคม

▶ นโยบาย

มหาวิทยาลัยนครพนมปฏิบัติภารกิจด้านการบริการทางวิชาการแก่ประชาชน หน่วยงานต่าง ๆ และชุมชนท้องถิ่น สนับสนุนให้หน่วยงานภายในของมหาวิทยาลัยเพิ่มขอบข่าย การบริการทางวิชาการแก่สังคมให้กว้างขวาง มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเฉพาะในสาขาที่ มหาวิทยาลัยที่มีความเชี่ยวชาญ และเป็นความต้องการของประชาชน ท้องถิ่น และภูมิภาค โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอินโดจีน และลุ่มแม่น้ำโขง

▶ เป้าหมาย

๑. จัดหาแหล่งเงินสนับสนุนและแนวทางจูงใจให้หน่วยงานต่าง ๆ และประชาชนใน ท้องถิ่นสนใจที่จะมีส่วนในภารกิจด้านการบริการทางวิชาการของมหาวิทยาลัย ได้แก่ การให้เงิน สนับสนุน การเข้าร่วมรับการอบรม เป็นต้น

๒. มหาวิทยาลัยทำหน้าที่เป็นหน่วยงานเผยแพร่ความรู้ด้านวิชาการ ผลงาน การวิจัยในสาขาวิชาต่าง ๆ บริการแก่ชุมชนทั้งในรูปงานส่งเสริม ฝึกอบรม แก่ผู้สนใจทั่วไป ตลอดจน สนับสนุนการศึกษานอกระบบต่าง ๆ บริการแก่ชุมชนทั้งในรูปงานส่งเสริมฝึกอบรมแก่ผู้สนใจทั่วไป ตลอดจนสนับสนุนการศึกษานอกระบบ

๓. มหาวิทยาลัยดำเนินงานด้านการประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งภายในและ ภายนอกประเทศในด้านการบริการวิชาการแก่สังคม

๔. มหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาได้มีบทบาทในการบริการวิชาการแก่สังคม

๔) แผนงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

▶ นโยบาย

มหาวิทยาลัยนครพนมมีส่วนร่วมและสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ที่อนุรักษ์ส่งเสริม เผยแพร่ ฟื้นฟูจริยธรรมและวัฒนธรรมไทย ให้ดำรงคงอยู่และเจริญก้าวหน้าต่อไป โดยเฉพาะ จริยธรรมและวัฒนธรรมไทยที่ดำรงอยู่ในท้องถิ่น การสนับสนุนการศึกษาวิจัย และสร้างความรู้ความ เข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมท้องถิ่น และวัฒนธรมนานาชาติ โดยเฉพาะในกลุ่มประเทศอินโดจีน และ แถบลุ่มแม่น้ำโขง

▶ เป้าหมาย

๑. มหาวิทยาลัยทำหน้าที่กำหนดกิจกรรมเพื่อฟื้นฟูอนุรักษ์และพัฒนาจริยธรรมและ วัฒนธรรมในท้องถิ่น

๒. มหาวิทยาลัยดำเนินงานเพื่อส่งเสริม เผยแพร่จริยธรรมและวัฒนธรรมของท้องถิ่น ตลอดจนสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรมนานาชาติ

๓. มหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมที่เสริมสร้างให้บุคลากร คณาจารย์ และนักศึกษา ตลอดจน ประชาชนโดยทั่วไปสนใจและเห็นคุณค่าจริยธรรม วัฒนธรรมของท้องถิ่น และวัฒนธรมนานาชาติ

๔. มหาวิทยาลัยร่วมมือกับหน่วยงานอื่นๆ ดำเนินการศึกษาวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของท้องถิ่น และวัฒนธรรมนานาชาติ

๕) แผนงานกิจกรรมนักศึกษา

เพื่อส่งเสริมนักศึกษาให้เรียนรู้และมีประสบการณ์ด้านสังคม วัฒนธรรมและอื่น ๆ ดังนั้น นอกเหนือไปจากการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษา มหาวิทยาลัยยังสนับสนุนให้มีกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ เช่น การจัดตั้งองค์การนักศึกษา การส่งเสริมนักศึกษาด้านการศึกษา และนันทนาการ การออกค่ายอาสาพัฒนา การแลกเปลี่ยนนักศึกษา มุ่งหวังที่จะให้นักศึกษาได้มีกิจกรรมเสริมสร้างสุขภาพ ประสบการณ์ชีวิต และการดำรงชีวิตโดยมีกิจกรรมร่วมกันในหมู่นักศึกษา และประชาคมมหาวิทยาลัย และกับประชาคมภายนอก

► นโยบาย

มหาวิทยาลัยจะสนับสนุนงบประมาณให้กิจกรรมนิสิตนักศึกษาในด้านต่าง ๆ อย่างเต็มที่และต่อเนื่อง โดยเฉพาะในกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเรียนการสอน และการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น ภูมิภาค และประเทศ

► เป้าหมาย

มหาวิทยาลัยจัดให้มีการบริหารงานด้านกิจกรรมนักศึกษา ได้แก่ งานกิจกรรมนักศึกษา งานแนะแนวการศึกษา งานทุนการศึกษา งานจัดหางานให้บัณฑิต งานแนะแนวอาชีพ งานกีฬานักศึกษา งานสวัสดิการด้านพยาบาล และความปลอดภัย นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยสนับสนุนและส่งเสริมบุคลากร คณาจารย์ ให้มีส่วนร่วมส่งเสริมสนับสนุนภารกิจด้านกิจกรรมนักศึกษา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกิจกรรมนักศึกษา ให้มีส่วนเสริมสร้างผลผลิตของมหาวิทยาลัย ที่มีความรอบรู้ทางวิชาการ มีจริยธรรมและคุณธรรม มีความรับผิดชอบต่อสังคมทั้งส่วนตัวและส่วนรวม รวมทั้งมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่นและประเทศชาติ

๕.๒ แผนด้านการบริหารจัดการ (Administration Plan)

มหาวิทยาลัยนครพนมเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐในกำกับของทบวงมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. มีวัตถุประสงค์ในการให้การศึกษา ระดับอุดมศึกษา ฝึกอบรม ส่งเสริมวิชาการและวิชาชีพ ทำการสอน วิจัย ให้บริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับความต้องการและการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนทิศทางการพัฒนาของจังหวัด และภูมิภาค และมีความเป็นสถาบันนานาชาติ มหาวิทยาลัยมีโครงสร้างการบริหาร ประกอบด้วยองค์กรหลัก ดังนี้

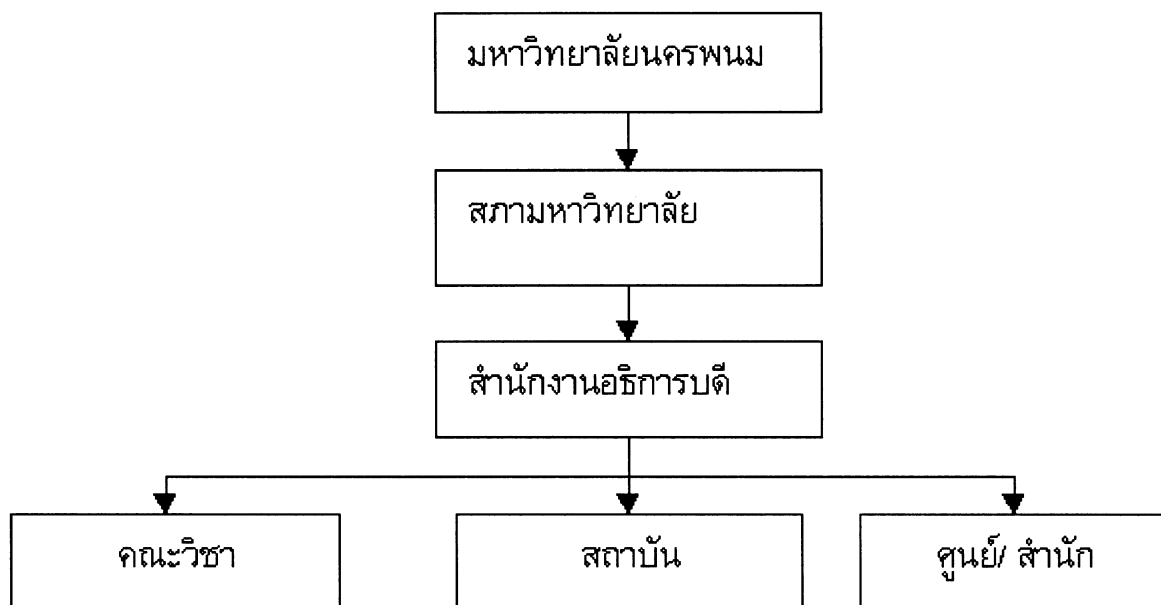
๑. สภามหาวิทยาลัย
๒. สำนักงานอธิการบดี

๓. คณะวิชา

๔. สถาบัน/ ศูนย์/ สำนัก

ดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิ : โครงสร้างการบริหารมหาวิทยาลัยนครพนม

๕.๓ แผนด้านการจัดหาและพัฒนาคณาจารย์ และบุคลากร

► นโยบาย

มหาวิทยาลัยนครพนม จะใช้คณาจารย์และบุคลากรจากสถาบันที่หลอมรวมเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน และการดำเนินภารกิจต่างๆ และจะพัฒนาคณาจารย์และบุคลากรให้มีคุณวุฒิและประสบการณ์สูงขึ้น รวมทั้งจัดหาให้เพียงพอที่จะจัดการเรียนการสอนในระดับที่สูงขึ้นได้ รวมทั้งการดำเนินภารกิจด้านการวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีคุณภาพ โดยเฉพาะจะใช้ประโยชน์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น และผู้ทรงคุณวุฒิในจังหวัดและภูมิภาคใกล้เคียงในการดำเนินภารกิจ

► เป้าหมาย

ใช้บุคลากรที่มีอยู่ในปัจจุบันในสถาบันที่มาหลอมรวม สำหรับแผนการจัดการอาจารย์และบุคลากรเพิ่มเติม เพื่อการดำเนินภารกิจของมหาวิทยาลัยในอนาคต (พ.ศ.๒๕๔๗-๒๕๕๑)

๕.๔ แผนด้านกายภาพ (Physical Plan)

การจัดการเรียนการสอนและการดำเนินภารกิจของมหาวิทยาลัยนครพนม จะใช้อาคารสถานที่ของสถาบันอุดมศึกษาที่มาหลอมรวมในระยะ ๕ ปีแรก ดังนี้

๑. วิทยาลัยเทคนิคนครพนม

มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๕๐๖ ไร่ โดยมีอาคารเรียนและอาคารเอนกประสงค์ รวมทั้งสนามกีฬา นอกจากอาคารต่างๆ ดังกล่าวแล้ว วิทยาลัยเทคนิคนครพนม มีพื้นที่อ่างเก็บน้ำ ขนาดความจุ ๑๗,๔๐๐ ลูกบาศก์เมตร กับพื้นที่ ๕๗ ไร่ ซึ่งเป็นบริเวณโดยรอบอ่างเก็บน้ำวิทยาลัยฯ โดยความร่วมมือกับจังหวัดนครพนม ได้จัดทำสนามกอล์ฟขนาด ๙ หลุม พาร์ ๓๖ พื้นที่ประมาณ ๑๐๐ ไร่ จำนวน ๑ สนาม

๒. วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีนครพนม

มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น ๘๗๕ ไร่ โดยมีอาคารเรียนและอาคารฝึกงาน รวมทั้งอาคารต่างๆ ดังนี้

๑. อาคารเรียน จำนวน ๔๐ หลัง
๒. โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ จำนวน ๑๕ หลัง
๓. บ้านพักครู จำนวน ๔๕ หลัง
๔. บ้านพักนักการฯ จำนวน ๑๕ หลัง

๓. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี

มีอาคารเรียนและสถานที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

อาคารเรียน ประกอบด้วย

- ห้องบรรยายและห้องประชุม จำนวน ๑๑ ห้อง
- ห้องปฏิบัติการ จำนวน ๖ ห้อง
- ห้องทำงานอาจารย์ จำนวน ๘ ห้อง
- ห้องอื่นๆ จำนวน ๗๔ ห้อง
- ห้องประชุม จำนวน ๑ ห้อง
- ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ จำนวน ๑ ห้อง
- ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กเล็ก จำนวน ๑ แห่ง
- หอประชุม จำนวน ๑ หลัง
- ห้องศูนย์แพทย์แผนไทย จำนวน ๑ ห้อง
- อาคารโรงครัวโรงอาหาร จำนวน ๑ หลัง

หอพักนักศึกษา ขนาด ๕ ชั้น ประกอบด้วย

- ห้องพักนักศึกษา (ห้องละ ๔ คน) จำนวน ๕๕ ห้อง
- ห้องพักอาจารย์เวร จำนวน ๑ ห้อง

- ห้องนอนนักศึกษาป่วย จำนวน ๑ ห้อง

- ห้องเวรคณงาน จำนวน ๑ ห้อง

สถานที่สำหรับกิจกรรมอื่น ประกอบด้วย

- สนามกีฬากลางแจ้ง ได้แก่ สนามบาสเกตบอล ๑ สนาม และสนาม

เปตอง ๑ สนาม

- สนามสำหรับกีฬาในร่มและอุปกรณ์ ได้แก่ สนามแบดมินตัน ๑ สนาม

และสนามวอลเลย์บอล ๑ สนาม โต๊ะปิงปอง ๔ ตัว

- โรงครัว/โรงอาหาร จำนวน ๑ โรง

อาคารเรียนใหม่ ประกอบด้วย

- ห้องบรรยายและห้องประชุม จำนวน ๕ ห้อง

- ห้องปฏิบัติการ จำนวน ๑ ห้อง

- ห้องทำงานอาจารย์ จำนวน ๓ ห้อง

- หอพักนักศึกษา จำนวน ๑๗ ห้อง

- ห้องอื่นๆ จำนวน ๑๘ ห้อง

- ห้องธุรการ จำนวน ๑ ห้อง

- บ้านพักข้าราชการ จำนวน ๔ หลัง

- แพลตอาจารย์ ๒๐ ยูนิต จำนวน ๑ หลัง

- บ้านพักเจ้าหน้าที่ จำนวน ๒ หลัง

- โรงรถ จำนวน ๒ หลัง

- ที่จอดรถยนต์ จำนวน ๑ แห่ง

- ระบบประปา

- ห้องทำงานผู้อำนวยการ จำนวน ๑ ห้อง

- ห้องสมุด จำนวน ๑ ห้อง

๔. สถาบันราชภัฏนครพนม

มีอาคารสำนักงานอธิการบดี และบ้านพักอาจารย์ รวม ๓ หลัง รวมทั้งบ้านคณงาน และในปีงบประมาณ ๒๕๔๔-๒๕๔๖ ได้รับงบประมาณในการก่อสร้างอาคารเรียนรวม ๖ ชั้น เป็นเงินประมาณ ๗๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท โดยเป็นเงินงบประมาณในปี ๒๕๔๔ จำนวน ๑๔,๔๐๐,๐๐๐ บาท รวมทั้งมีการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค ได้แก่ ทำถนน จัดระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น สำหรับในปี ๒๕๔๖-๒๕๔๘ ได้ขอตั้งงบประมาณก่อสร้างอาคารศูนย์วิทยบริการ ๕ ชั้น จำนวน ๖๐ ล้านบาท ก่อสร้างอาคารเรียน ๒ ชั้น ๘ ห้องเรียน อาคารชุดพักอาจารย์ โรงยิมเนเซียม พร้อมสนามกีฬาในร่ม อาคารปฏิบัติการอุตสาหกรรม เป็นต้น

๕. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตนครพนม

การจัดการเรียนการสอนของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตนครพนม ในปัจจุบันใช้อาคารสถานที่ของโรงเรียนปิยะมหาราชาลัย เป็นที่ตั้งสำนักงานและสถานที่เรียนของนิสิต เป็นการชั่วคราว ๑ หลัง เป็นอาคาร ๒ ชั้น โดยแบ่งพื้นที่เป็นดังนี้

ชั้นที่ ๑ มีห้องสำนักงาน ห้องผู้ดูแลวิทยาเขตนครพนม ห้องบริการอินเทอร์เน็ตและสารสนเทศ ห้องประชุม (๒๐ ที่นั่ง)

ชั้นที่ ๒ มีห้องบรรยาย ๑๐๐ ที่นั่ง

ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ ๔๐ เครื่อง

ห้องบรรยาย ๕๖ ที่นั่ง

ห้องบรรยาย ๓๒ ที่นั่ง

ห้องถ่ายเอกสาร และห้อง server

นอกจากนี้ มหาวิทยาลัยนครพนม จะใช้อาคารสถานที่ ที่ดิน และสิ่งก่อสร้างของหน่วยงานราชการ ที่พร้อมจะโอนให้มหาวิทยาลัย ดังนี้

๑. อาคารที่ว่าการอำเภอเมืองนครพนมหลังเก่า

๒. ศาลาประชาคมอำเภอเมืองนครพนม

๓. อาคารสำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบทจังหวัดนครพนม

๔. อาคารสำนักงานแขวงทางทางจังหวัดนครพนม

(สำหรับมูลค่ารายการที่ ๑ และ ๒ รวมประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท รายการที่ ๓ ประมาณ ๒๐๐ ล้านบาท และ รายการที่ ๔ ประมาณ ๑๐๐ ล้านบาท)

๕.๕ การประมาณการงบประมาณค่าใช้จ่ายโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยนครพนม โดยหลอมรวมสถาบันการศึกษาที่มีอยู่ในจังหวัดรวม ๕ แห่ง ได้แก่ วิทยาลัยเทคนิคนครพนม วิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยีนครพนม วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครพนม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วิทยาเขตนครพนม และสถาบันราชภัฏนครพนม จะใช้งบประมาณที่แต่ละสถาบันได้รับอยู่แล้วเป็นหลักในการทำงานงบประมาณ ส่วนงบประมาณที่จะเพิ่มขึ้นส่วนใหญ่เป็นการพัฒนาคณาจารย์ การปรับปรุงซ่อมแซมอาคาร การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน จัดหาครุภัณฑ์สำนักงานฯ การสร้างเครือข่าย IT เป็นต้น เพื่อให้สามารถดำเนินการรองรับนักศึกษาที่จะเพิ่มขึ้น และดำเนินงานตามพันธกิจและภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพ

การประมาณการงบประมาณในปี ๒๕๕๗ - ๒๕๕๑

สำหรับการประมาณการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานโครงการในเวลา ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๕๗ - ๒๕๕๑) เป็นเงินประมาณ ๓๕๙.๔๘ ล้านบาท โดยในปี ๒๕๕๗ ต้องใช้งบประมาณจำนวน ๕๗.๔๒ ล้านบาท และปี ๒๕๕๘ เพิ่มเป็น ๖๓.๖๘ ล้านบาท ปี ๒๕๕๙-๒๕๕๑ ใช้งบประมาณ ๖๙.๓๑, ๘๐.๖๔ และ ๘๘.๕๓ ล้านบาท ตามลำดับ

สำหรับงบประมาณค่าใช้จ่ายตั้งแต่ปี ๒๕๕๗ จะตั้งที่ทบวงมหาวิทยาลัย และขออนุมัติจากคณะรัฐมนตรีต่อไป
